

45/50
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ 26

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XII.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΥΡΙΚΩΝ

Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ε΄ τάξεως
τῶν ἑξαταξίων Γυμνασίων κλπ.

ΕΚΔΟΣΙΣ Α΄ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ

(Ἄνευτυπα 3000)

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλίου, καὶ φόρου Ἄν. δαν.	17.60
Τιμὴ λειανικῆς πωλῆσεως	11.60
Ἄξια βιβλιοθήμου	4.60
Φόρος Ἄν. Δαν.	1.40
Ἄριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας	22795
	14-3-38

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1938

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XII.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΛΥΡΙΚΩΝ

Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ε΄ τάξεως
τῶν Ἑξαταξίων Γυμνασίων κλπ.

ΕΚΔΟΣΙΣ Α΄ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ

Ἀντίτυπα 3000

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΤΟΥΔΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XII

ΑΙΘΟΛΟΓΙΑ

ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

ΛΥΡΙΚΩΝ

Προς κριτικὴν τὸν κριτικὸν τῆς ἡμετέρας
τῶν ἡμετέρας ἡμετέρας κλπ.

ΕΚΔΟΣΙΣ Α' ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΥΣ

Διεύθυνσις

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ι. Α΄. Η ΕΛΕΓΕΙΑ

1. Κκαλλένος

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε ; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι ; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ὧδε λίην μεθιέντες ; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει . . .
καὶ τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισιάτῳ . | 5
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδῆς τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὀκκότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ' . | ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ | 10
ἔλσας, τὸ πρῶτον μειγνυμένου πολέμου . |
οὐ γάρ κως θανάτὸν γε φυγεῖν εἴμαρμένον ἐστὶν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων .
πολλάκι δημοτῆτα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου . | 15
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ·
λαῶν γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
θνήσκοντος, ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
ὡσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν· | 20
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μῦνος ἑών.

2. Τυρταῖος 2.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἢ πατρίδι μαρνάμενον . |
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πῖονας ἀγροῦς

πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι 5
 παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
 ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς κεν ἴκηται,
 χρησιμοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στυγερῇ πενήνῃ,
 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ τ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
 πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπεται. | 10
 εἰ δ' οὕτως ἀνδρὸς τοι ἀλωμένου οὐδεμὶ' ὄρη
 γίνεταί, οὔτ' αἰδῶς οὔτ' ὄπισ οὔτ' ἔλεος,
 θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μαχόμεθα καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν, ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.
 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες, 15
 μηδὲ φυγῆς αἰσχροῆς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
 ἀλλὰ μέγαν ποιῆσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς. | 20
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κείσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεῖοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαισ' ἐν χερσὶν ἔχοντα— 25
 αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὰ ἰδεῖν—
 καὶ χρῶα γυμνωθέντα, ἅ νεοῖσι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 ὄφρ' ἐρατῆς ἤβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη·
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
 ζῶδς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών. | 30
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν.

3. 2.

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτου γένος ἐστέ,
 θαρσεῖτ'· οὐπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει

μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
 ἰθύς δ' ἔς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ ἔχέτω,
 ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαινας 5
 κῆρας ὁμῶς ἀυγαῖσ' ἠελίοιο φίλας. |
 ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' αἰδήλα·
 εὖ δ' ὄργην ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ θαμὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
 ὧ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἔς κόρον ἠλάσατε. 10
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή. |
 οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα, 15
 ὅσσ', ἦν αἰσχρὰ πάθη, γίνεταί ἀνδρὶ κακά.
 ῥιγαλέον γὰρ ὀπισθε μετάφρενόν ἐστι δαΐζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐφ' ἐν πολέμῳ·
 αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίησιν
 νῶτον ὀπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος. | 20
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χειλὸς ὀδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
 ἀσπίδος εὐρεΐης γαστροὶ καλυψάμενος·
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος, 25
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδειν δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζων,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
 ἢ ξίφει οὐτάζων δήμιον ἄνδρ' ἐλέτω. 30
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θείς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
 καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών. |
 ἡμεῖς δ', ὧ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος 35

πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
 τοῖσι πανόπλοισιν πλησίον ἰστάμενοι.

4. 3.

Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὐτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,
 οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θεῶν Θρηίκιον Βορέην,
 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἶη, 5
 πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρῳ μάλιον
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἶη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόγηρυν ἔχοι,
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θουρίδος ἀλκῆς,
 — οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ — 10
 εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὄρων φόνον αἱματόεντα
 καὶ δηίων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος. |
 ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλλήι τε παντί τε δήμῳ, 15
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη
 νωλεμέως, αἰσχροῆς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνῃ δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς·
 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ. | 20
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τρηχέας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης· |
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὄλεσε θυμόν,
 ἄστνυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλείσας,
 πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης 25
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 ἀργαλέφ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις·

καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσθημοι
καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω, 30
οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομα αὐτοῦ,
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
γῆς πέρι καὶ παίδων θεοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ. |
εἰ δὲ φύγη μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτιο, 35
νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὐχος ἔλλῃ,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς Αἴδην·
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει, 40
πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἷ τε κατ' αὐτὸν
εἵκουσ' ἐκ χώρης οἷ τε παλαιότεροι. |
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεῖς πολέμου.

[[§. 4.

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρω
κῶροι πατέρων πολιατᾶν,
λαιᾶ μὲν ἵτυν προβάλεσθε,
δόρυ δ' εὐτόλμως ἄνσχεσθε
μὴ φειδόμενοι τὰς ζωᾶς· 5
οὐ γὰρ πάτριον τᾷ Σπάρτα.]]

6. Μίνυερμος 1.

Ἅμεῖς δ' οἰᾶ τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὦρη
ἕαρος, ὅτ' αἰψ' αὐγῆσ' αὐξεται ἠελίου,
τοῖσ' ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἤβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
οὔτ' ἀγαθόν. | Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι 5
ἠ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἠ δ' ἐτέρη θανάτιο· μίνυνθα δὲ γίγνεται ἤβης

καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος |
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὄρης,
 αὐτίκα τεθνάμεναι βέλτιον ἢ βίωτος. | 10
 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
 τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὄδυνηρὰ πέλει·
 ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδύεται, ὧν τε μάλιστα
 ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀίδην·
 ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν 15
 ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

7. 2.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἔσορων ἄνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλεόν ὄφελεν εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
 ἦβη τιμήσσα· | τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον 5
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,
 ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
 βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

8. Σόλων 1.

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
 κόσμον ἐπέων ὄδην ἀντ' ἀγορῆς θέμενος... |
 εἶην δὴ τότε ἔγῳ Φολεγάνδριος ἢ Σικινῆτης
 ἀντί γ' Ἀθηναίου πατρίδ' ἀμειψάμενος·
 αἴψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο· 5
 , Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν !'... |
 ἴομεν ἐς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
 ἱμερτῆς, χαλεπὸν τ' αἰσχος ἀπωσόμενοι.

9. 2.

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐ ποτ' ὀλεῖται
 αἴσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·

τοίη γὰρ μεγάλθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτηρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη χειῖρας ὑπερθεν ἔχει. |
 αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίησιν 5
 ἄστοι βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
 δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
 οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ... 10
 πλουτοῦσιν δ' ἀδίκουσ' ἔργμασι πειθόμενοι...
 οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
 φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης, 15
 ἢ σιγῶσα σύννοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἔοντα,
 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτεισομένη. |
 τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἄφυκτον·
 ἐς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην,
 ἢ σιάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὖ ἴοντ' ἐπεγείρει, 20
 ὃς πολλῶν ἔρατὴν ὤλεσεν ἠλικίην·
 ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστν
 τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖσ' ἀδικουῦσι φίλαις. |
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ· τῶν δὲ πενιχρῶν
 ἰκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἔς ἄλλοδαπὴν
 πραθέντες δεσμοῖσιν τ' ἀεικελίοισι δεθέντες, 25
 καὶ κακὰ δουλοσύνης στυγνὰ φέρουσι βίᾳ.
 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστω,
 αὐλίοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, εὖρε δὲ πάντως,
 εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυγῶ ἢ θαλάμῳ. | 30
 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
 ὥς κατὰ πλεῖστα πόλει δυσνομίη παρέχει,
 εὐνομίη δ' εὐκοσμία καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει
 καὶ θ' ἅμα τοῖσ' ἀδίκουσ' ἀμφιτίθησι πέδας· 35
 τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,

αὐαίνει ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιᾶς ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πραῦνει, παύει δ' ἔργα διχαστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά. 40

10. 3.

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάξης,
 βροντὴ δ' ἐκ λαμπρῆς γίγνεται ἀστεροπῆς.
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται, ἐς δὲ μονάρχου
 δῆμος ἀιδρῆ δουλοσύνην ἔπεσεν·
 λίην δ' ἐξάραнт' οὐ ῥάδιόν ἐστι κατασχεῖν 5
 ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ περὶ πάντα νοεῖν.

11. 4.

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρεην κακότητα,
 μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠϋξήσατε ῥύματα δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην. |
 ὑμέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἔχνησι βαίνει, 5
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος·
 ἐς γὰρ γλῶσσαν ὀρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰμύλου ἀνδρός,
 εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

12. 5.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτέ μοι εὐχομένω·
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθῆν·
 εἶναι δὲ γλυκὺν ὄδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν, 5
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν. |
 χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
 οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη. |
 πλοῦτον δ', ὄν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρῶν

ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος ἐς κορυφήν· 11
 ὄν δ' ἄνδρες μετώσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἔργασι πειθόμενος
 οὐκ ἐθέλων ἔπεται, ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
 φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρῆ δὲ τελευτᾷ. 15
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει· |
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
 ἠρινός, ὅς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
 πυθμένα κινήσας, γῆν κάτα πυροφόρον 20
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὐτίς ἔθηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πύονα γαίαν
 καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
 τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστω, 25
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἐλέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὕστερον· οἱ δὲ φύγωσιν
 αὐτοὶ μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχη, 30
 ἤλυθε πάντως αὐτίς· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω. |
 θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε,
 ἐνδεῖν ἦν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίς ὀδύρεται· ἄχρῳ δὲ τούτου 35
 χάσκοντες κούφαισ' ἐλπίσι τερπόμεθα. |
 χῶστις μὲν νοῦσοισιν ὑπ' ἀργαλέησι πιεσθῆ,
 ὡς ὑγίης ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
 [ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ
 καὶ καλός, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων] 40
 εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενήης δέ μιν ἔργα βιάται,
 κτήσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.]

σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλαῖται
 ἐν νηυσὶν χρίζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλείοισιν, 45
 φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος· |
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει· |
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέγγεω
 ἔργα δαεὶς χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον. | 50
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδασχθεὶς
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος· |
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως 55
 οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά· |
 ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
 ἰητροί· καὶ τοῖσ' οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
 πολλὰκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
 κοῦκ ἂν τις λύσαιτ' ἤπια φάρμακα δούς, 60
 τὸν δὲ κακῆς νούσοισι κακούμενον ἀργαλείαις τε
 ἀψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγίη· |
 Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν,
 δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων·
 πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὔδέ τις οἶδεν, 65
 ἢ μέλλει σχήσειν, χρήματος ἀρχομένου,
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
 ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
 τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσι,
 συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης. 70

13. Ξενοφάνης 1.

[[Εἷς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
 οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος οὔτε νόημα.
 οὔλος ὄρῳ, οὔλος δὲ νοεῖ, οὔλος δὲ τ' ἀκούει.

14. 2.

... ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢε λέοντες,
 ὡς γράψαι χεῖρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
 καὶ κε θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίησαν
 τοιαῦθ', οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον ἕκαστοι,
 ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι, βόες δέ τε βουσὶν ὁμοῖα.

15. 3.

Πάντα θεοῖσ' ἀνέθηκαν Ὀμηρός θ' Ἡσίοδός τε,
 ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὄνειδεα καὶ ψόγος ἐστίν,
 κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν,
 καὶ πλεῖστ' ἐφθέγγξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα.]

16. 4.

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους
 ἄλλος· ὁ δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
 ἄλλος δ' οἶνος ἐτοιμὸς, ὅς οὐ ποτε φησὶ προδώσειν,
 μείλιχος ἐν κεράμοισ', ἄνθεος ὀσδόμενος·
 ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἴησιν·
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν·
 πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρὴ τε τράπεζα
 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλλή. |
 χρὴ δὴ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρήσσειν—ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον—
 οὐχ ὕβρις πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκαιο
 οἴκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὅς ἐσθλὰ πῶν ἀναφαίνει,

ὣς οἱ μνημοσύνη καὶ πόνος ἀμφ' ἀρετῆς, 20
 οὐ τι μάχας διέπειν Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδ' αὖ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιος σφεδανάς· τοῖσ' οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
 θεῶν δὲ προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

17. 5.

Ἄλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο
 ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
 παρ Πίσαιο ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν, 5
 ἄστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανερίην ἐν ἀγῶσιν ἄροίτο.
 καί κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι, 10
 οὐκ ἐὼν ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· | ῥώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
 ἄλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη 15
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαιμοσύνην,
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό περ ἔστι πρότιμον
 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλι χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, 20
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ παιίνει ταῦτα μυχοῦς πόλιος.

18. Θεόγνις 1.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ,
 φοῖνικος ῥαδινης χερσὶν ἐφαψαμένη,
 ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,

πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
 ὁδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη, 5
 γήθησεν δὲ βαθύς πόντος ἄλός πολιῆς.

19. 2.

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
 Ἄλκαθῶφ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
 αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυκε
 τῆσδε πόλεως, ἵνα τοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
 ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας, 5
 τερπόμενοι κιθάρῃ τ' ἠδ' ἔρατῇ θαλίῃ
 παιάνων τε χοροῖσ' ἰαχῆσί τε σὸν περὶ βωμόν. |
 ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἔσορῶν
 καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
 ἴλαος ἡμετέρεην τήνδε φύλασσε πόλιν. 10

20. 3.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
 Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.
 Οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
 ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
 δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν 5
 οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
 ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρέμ' ἔσσεσθαι,
 μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κεῖται ἐν ἡσυχίῃ,
 εὔτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
 κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῶ ἐρχόμενα. | 10
 ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
 μούναρχοί θ' ἂ πόλι μήποτε τῆδε ἄδοι.

21. 4.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι·
 οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
 ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.

καὶ νῦν εἰς ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ 5
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν ;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

ᾠδ. 5.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷα πρὶν ἦδη,
 οὐκ ἂν ἀνιῶμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
 νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμί δ' ἄφωνος
 χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
 οὔνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες 5
 Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν. |
 ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
 ἀμφοτέρων τοίχων· ἢ μάλα τις χαλεπῶς
 σφύζεται, οἷ' ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν 10
 ἐσθλόν, ὅτις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
 χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίη, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
 δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται εἰς τὸ μέσον,
 φορητοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
 δειμαίνω, μήπως ναῦν κατὰ κῦμα πίη. |
 ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν· 15
 γινώσκοι δ' ἂν τις καὶ κακός, ἦν σοφὸς ἦ.

ᾠδ. 6.

Ἄδειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὄμοις
 σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον ;
 αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίη κακὰ πολλὰ διδάσκεις,
 ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

ᾠδ. 7.

Ὅρνηθος φωνήν, Πολυπαῖδη, ὄξυ βρώσης
 ἦκουσ', ἦ τε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
 ὄραιου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
 ὅτι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγροῦς

οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου
τῆς μάλα μισητῆς εἵνεκα ναυτιλῆς.

5

25. 8.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ ἐς Σικελὴν ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ
καὶ μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὐ τίς μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

5

26. 9.

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν δμῶς ἄτλητα πεπονθώς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὄξυτέρη·
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
μόχθει μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,
μηδ' ἐχθροὺς εὐφραϊνε. | θεῶν δ' εἴμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδύς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔξη Τάρταρος ἠερόεις.

5

27. 10.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστι δίκαιον,
ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
μὴ τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρον,
ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ ; |
τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος ὄρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
ἄζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
ὀππότε ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
τρύχωνται χαλεπῇ τειρόμενοι πενήη ;

5

10

28. 11.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
μηδ' ἐσιδεῖν αὐγάς ὀξέος ἡελίου·

Δ. Ν. Γουδῆ.—Λυρική Ἀνθολογία. Ἑκδοσις Α'

2

φύντα δ' ὅπως ὄκιστα πύλας Ἄϊδαο περῆσαι,
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφεσσάμενον.

29. 12.

Ἄλλά, Ζεῦ, τέλοςόν μοι, Ὀλύμπιε, κείριον εὐχίην·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ', εἰ μὴ τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.
αἴσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἱ τὰ μὰ χεῖμα ἔχουσι βίην
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρρησα χαράδρην,
χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
δαίμων, ὅς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

5

10

30. 13.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω, οἳ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

31. 14.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἦν δὲ κακοῖσιν
συμμίσγης, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἔοντα νόον. |
τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἀνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλήην
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

5

32. 15.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρὶ,
εὔτ' ἂν σπουδαῖον χρεῖμ' ἐθέλῃς τελέσαι,

ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλευέο πολλὰ μογήσας
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσας.

33. 16.

Εἴ τις ἐπαινῆση σε τόσον χρόνον, ὅσπον δρώης,
νοσφισθεὶς δ' ἄλλη γλῶσσαν ἱῆσι κακὴν,
τοιούτος τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὐ τι μάλ' ἐσθλός,
ὅς κ' εἶπη γλώσση λῶια, φρονῆ δ' ἔτερα.
ἀλλ' εἴη τοιούτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου· σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καὶ ποτέ μευ μνήσεται ἔξοπλίσω.

5

34. 17.

Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
εἴ με φιλεῖς καὶ σοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποειπὼν
ἐχθαιρ' ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος. |
ὅς δὲ μῆ γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δειλός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

5

35. 18.

Παύρους δ' εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἄνδρας ἑταίρους
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἵτινες ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
τόσσους δ' οὐ χ' εὐροῖς διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγει.

5

36. 19.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·
ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἀλὸς πολιῆς.
οὔτε γὰρ πόντον σπείρων βαθὺ λήιον ἀμῶς,
οὔτε κακοὺς εὖ δρωῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·

ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον, ἣν δ' ἐν ἀμαρτίας,
 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης· |
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

37. 20.

Μήποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς
 μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·
 Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλω·,
 ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

38. 21.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα,
 καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
 ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βιθυκίητα πόντον
 ῥιπτεῖν, καὶ πειρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.
 καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίη δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
 οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται. 5

39. 22.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἦδε,
 πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
 οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ,
 πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
 ὅστε καὶ ἐξ Ἄιδεω πολυῦδρείησιν ἀνῆλθεν, 5
 πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
 ἣ τε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάβτουςα νόοιο· —
 ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
 ὄν τινα δὴ θανάτιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψη,
 ἔλθη δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων, 10
 κυανέας δὲ πύλας παραμείψεται, αἷ τε θανόντων
 ψυχὰς ἔργουσιν καὶ περ ἀναινομένας·
 ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἦρως
 ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύνης· —

οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
 ὠκύτερος δ' εἴη ἴθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν
 καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες·
 ἀλλὰ χρὴ πάντα γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
 ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

15

40. 23.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
 ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
 ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἔστιν,
 πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἔων.

41. 24.

Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλή ἔνεστιν,
 ἄλλοι δ' Οὐλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν.
 ὄχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ὄχετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη· Χάριτες τ', ὧ φίλε, γῆν ἔλιπον. |
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας 5
 οὐκέτι γινώσκουσ', οὐδὲ μὲν εὐνομίας. |
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοῦ· Ἐλπίδα προσμενέτω,
 εὐχόμενος δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
 Ἐλπίδι τε πρώτη καὶ πυμάτῃ θυέτω. | 10
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἱ θεῶν ἀθανάτων οὐδέν' ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἄλλοτρίοις κτεάνοισ' ἐπέχουσι νόημα,
 αἰσχρὰ κακοῖσ' ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

42. 25.

Οὐ ποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
 ἀλλ' αἰεὶ σκολιὴ καυχένα λοξὸν ἔχει.
 οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
 οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἔλευθέριον.

43. 26.

Πολλοῖσ' ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
 ἀρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.
 πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
 ἐσθλὸν δ' ἐξεληθὸν λώιον ἢ τὸ κακόν.

44. 27.

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄζρης
 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης·
 εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον
 χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ.
 τοῦ χροίης καθύπερθεν μέλας οὐχ ἄπτεται ἰὸς
 οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

45. 28.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷσ' ἐπ' ἀπείρονα πόντον
 πωτήση καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
 ῥηιδίως· | θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσση
 ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
 καὶ σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
 ἄσσονται· | καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 βῆς πολυκωκύτους εἰς Ἀίδαο δόμους,
 οὐδέποτ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
 ἀφθιτον ἀνθρώποισ' αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἠδ' ἀνὰ νήσους
 ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἔπ' ἀτρύγετον,
 οὐχ ἵππων νότοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει
 ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
 πᾶσι δ', ὅσοισι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῆ
 ἔσση ὁμῶς, ὄφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἠέλιος.

46. Σιμωνίδης.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεὶ·
 ἐν δέ, τὸ κάλλιστον, Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·

,οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν. |
 παῦροι μὲν θνητῶν οὐασι δεξάμενοι
 στέρνοισ' ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω 5
 ἀνδρῶν, ἣ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται. |
 θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχη πολυηράτου ἥβης,
 κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
 οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὐδὲ θανεῖσθαι,
 οὔθ' ὑγιῆς ὅταν ἦ φροντίδ' ἔχει καμάτου. | 10
 νήπιοι, οἷς ταύτη κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασι
 ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότοι' ὀλίγος
 θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
 ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

I. Β'. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

A'. Ἐπιτύμβια

47. 1. Ἀδέσποτον.

Εἴτ' ἀστός τις ἀνὴρ εἶτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθὼν
 Τέτιχον οἰκίρας ἀνδρ' ἀγαθὸν παρῖτω,
 ἐν πολέμῳ φθίμενον νεαρὰν ἥβην ὀλέσαντα·
 ταῦτ' ἀποδουράμενοι νεῖσθ'(ε) ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν.

48. 2. »

Ἄνθρωπ'(ε), ὃς στείχεις καθ' ὁδὸν φρασὶν ἄλλα μενοινῶν,
 στήθι καὶ οἴκτιρον σῆμα Θράσωνος ἰδὼν.

49. 3. Σαμωνίδου

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
 χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

50. 4. »

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε
 κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

§ 1. 5.

ᾠ ξεῖν'(ε), εὐυδρόν ποκ' ἐναίομες ἄστν Φορίνθου·
νῦν δ' ἄμ'(ε) Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς.

§ 2. 6. Ἀδῆσποτον

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Κερκύρας:

Σᾶμα τόδ' Ἀρνιαδά Χάροπος· τὸν δ' ὄλεσεν Ἄρης
βαρνάμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθθιοιο ρηοΦαῖσι
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ σιονόΦεσσαν ἄΦυτάν.

§ 3. 7. Πλάτωνος

Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κεῖμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης!

§ 4. 8. Σιμωνίδου

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄλαιτο βίου.

§ 5. 9.

Οὗτος ὁ τοῦ Κεῖοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι' ἀπέδωκε χάριν.

§ 6. 10.

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ' ὄν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαίτῳ ἐμβεβαῶς.

§ 7. 11. Καλλιμάχου

Ἄλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὐνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

§ 8. 12. Ἀνακρέοντος

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

§ 9. 13. Ἀρχιλόχου

Ἐψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφώντά τε Νάξου
κίονας, ὧ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

60. 14. **Καλλιμάχου**

᾽Ωφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
 παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν·
 νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
 οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

61. 15. **Λεωνίδαο**

Ναυηγῶ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἳ δ' ἀνάγονται,
 φεῦ τόλμης! ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

62. 16. **Ἀνύτης**

Μάνης οὔτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκώς
 ἴσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

63. 17. [**Ἴππωνος**]

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

64. 18 **Πλάτωνος**

Ἄστéρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
 οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

65. 19. »

Ἄστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐφῶς,
 νῦν δὲ θανῶν λάμπεις ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

66. 20. **Ἀδέσποτον**

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Θηβῶν :

Ἄνικα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκις εἶλεν
 Ξεινοκράτης κλάρῳ Ζηνὶ τροπαῖα φέρειν,
 οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιαν
 ἀσπίδα· Ἐθηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ
 καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τροπαῖα,
 οὐδ' Ἐπαμεινώνδα δεύτεροι ἐδράμομεν.

67. 21. >

Ἐν τῷ Μουσείῳ Τεγέας :

Ἄσβεστον Τεγέα τε καὶ Ἀρχάσιν ἔξέτι τηλοῦ
 κῦδος ἀπ' ἀρχαίων πέπταται ἀγεμόνων·
 οἶδε δ' ἐπειγόμενοι πατέρων κλέος ἴσον ἀρέσθαι
 ὄυόμενοι γαῖαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

68. 22. Περικλέωνος

Φθίσθαι Ἀλέξανδρον ψευδῆς φάτις, εἴπερ ἀληθῆς
 Φοῖβος ἀνικῆτων ἄπτεται οὐδ' Ἀίδης.

69. 23. Ἀδέσποτον

Εἴπερ ἴσην γνώμη ῥώμην, Δημόσθενες, εἶχες,
 οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδόν.

70. 24. >

Ἐν τῷ Μουσείῳ Θέρμου :

Ἄλσει ἐνὶ χρυσέῳ σε βοαδρομέοντα σὺν ἵπῳ,
 σωκίσι Τεῖθρωνος κτείνειν ὑπὸ στεφάναις
 δυσμενέων κρυφθεὶς ἄφατος λόχος, ἄξια πάτρας,
 δεξιὰ δ' Οἰνειδᾶν μισάμενον προγόνων.
 μναμόσυνον δὲ πατὴρ μορφᾶς σέθεν εἶσατο τόνδε
 χαλκόν, Ἀπόλλωνος παρ τριπόδεσσι, Δράκων,
 ὅς σε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἔοντ' εἰς φέγγος ἀνάξει·
 φθιτῶν ὡς ἀγαθῶν οὐκ ἀπόλωλ'(ε) ἀρετά.

71. 25. >

Εἴκοσι Καλλικράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
 οὐδ' ἐνὸς οὐδὲ μιῆς ἔδρακόμην θάνατον,
 ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτούς,
 σκίπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρρα.

72. 26. Τίμωνος τοῦ μεσανθρώπου

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·
 τοῦνομα δ' οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

73. 27. Ἀσκληπιεύου

Ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
 Αἶαντος τύμβῳ χειρομένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
 ἅ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ δύναται.

74. 28. Ἀνύτης

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χειρε βαλοῦσα
 εἶπ' Ἐρατὸν χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·
 ὦ πάτερ, οὐ τοι ἔτ' εἰμί, μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
 ἦδη ἀποφθιμένας κυάνεος θάνατος·

75. 29. Σαρμίου

Ὑστατα δὴ τὰδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶ
 δακρυόεσσα δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·
 Αὔθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λήονι μοίρα
 ἄλλαν σῶ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα·

76. 30. Ἀνύτης

Ἄντι τοι εὐλεχέος θαλάμου σεμνῶν θ' ὑμεναίων
 μάτηρ στήσε τάφῳ τῷδ' ἔπι μαρμαρίνῳ
 παρθενικὰν μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχουσαν,
 Θερσί· ποτιφθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

77. 31. »

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινὸν
 μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
 ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φαλαινίδος, ἅ πρὸ γάμοιο
 χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

78. 32. Ἡρίνης

Νύμφας Βαυκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
 στάλαν τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Αἶδα·
 Βάσκανός ἐσθ', Αἶδα· τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὀρῶντι

ὄμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
 ὡς τὰν παῖδ' ὑμέναιος ἔφ' αἷς αἰδέτο πεύκαις 5
 τᾶσδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς·
 καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν
 ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεταρμόσαο.

79. 33. >

Στᾶλαι καὶ Σειρῆνες ἔμαί καὶ πένθιμε κρωσσέ,
 ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
 τοῖσ' ἔμὸν ἐρχομένοισι ποτ' ἤριον εἶπατε χαίρειν,
 αἷτ' ἄστοι τελέθωντ' αἷθ' ἕτεροπόλιες.
 χῶτί με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό, 5
 χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χῶτι γένος
 Τηλία, ὡς εἰδῶντι, καὶ ὅτι μοι ἄ συνεταιρῖς
 Ἦρινν' ἐν τύμφῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

80. 34. Ἀδέσποτον

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Βόλου:
 Λυπρὸν ἔφ' Ἠδίστη Μοῖραι τότε νῆμ'(α) ἀπ' ἀτράκτων
 κλῶσαν, ὅτ'(ε) ὠδῖνος νύμφη ἀπηντίασεν
 σχετλίη! οὐ γὰρ ἔμελλε τὸ νήπιον ἀγκαλιεῖσθαι,
 μαστῶ τ'(ε) ἀρδεύσειν χεῖλος ἐοῖο βρέφους·
 ἔν γὰρ ἐσεῖδε φάος καὶ ἀπήγαγεν εἰς ἓνα τύμβον 5
 τοὺς δισσοὺς, ἀκρίτως τοῖσδε μολοῦσα, Τύχη.

81. 35. >

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Λαρίσης:
 Παρθένος οὔσα τέθνηκα Λεοντῶ ὡς νέον ἄνθος
 ὄρης παντοθαλοῦς πρωτοφανῆς καλύκων·
 καὶ μέλλουσα γάμῳ δεκαπενταετῆς μείγνυσθαι
 ἐν φθιμένοις κεῖμαι ὕπνον ἔχουσα μακρὸν.

82. 36. >

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Μεγαλοπόλεως:
 Τὴν πᾶσιν θαυμαστὰ βίον κυκλοτέρονα σεμνὸν

λείπουσαν ζωῆς τύμβος ὄδ' ἀμφιέπει·
 ἦν δ' ὄνομα ζητῆς, Διονυσία, ἦν μακαρίζει
 πᾶς ὁ γνούς θείας ἄς ἔλαβεν χάριτας.
 ἦνίκα γὰρ λυκάβαντας ἔθ' ἠλικίης δεκαπέντε
 ἔσχεν, παντοκράτωρ λάτριν ἐὼν ἔθετο
 Εἴσις, ταῖς δ' ἰδίαις κόσμησεν στολίσιν·
 ἐξήκοντα δ' ἐτῶν ὅτε δὴ χρόνον ἢ λάτρεις ἔσχεν,
 τὴν ὀσίην ὀσίως στείλαθ' ἐὼν πρόπολον·
 λουτρὸν γὰρ φαίδρυνε καλὸν χρῶα· πλεξαμένη δὲ 10
 τοὺς ἱεροὺς πλοκάμους ἔλλαθ' ὕγραῖς σταγόσιν·
 βωμὸν δ' ὡς προσιοῦσ' εὐχὰς θέτο, σεμνὴ ἅπασιν
 ἄστρο' ἔβα· ὡς ἀνόσως ὄχχετ' ἔς ἡμιθέους.

83. 37. >

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Δημητσάνης :
 Ἐνθάδε νηπιάχων παίδων κατὰ γαῖα καλύπτει
 ὄστέ', ἃ γε σχετλή θάψε πατὴρ παλάμη.
 στυγνὴ ἀπῆντας, Μοῖρα· μί' ἡμέρη ἔκτανε παῖδας,
 αὐτίκα τ' εἶδε γυνὴ δεινὸν ἐσάντ' Ἀίδην.
 πρῶτος μὲν κούρη λυκάβας προγενεστέρη ἦεν, 5
 ἀρτίτοκος δ' ἔμπης κάτθανεν ὀπλοτέρη (ι)
 ἦ δ' ἔχεν ἐν κόλποις μήτηρ δύο φίλτατα τέκνα,
 δύνεν Φερσεφόνης δώματ' ἀμειψαμένη.

84. 38. >

Ἐκ Μυτιλήνης (ἄγνωστον ποῦ ἀποκείμενον) :
 Παρθενόπην κύνα θρέψεν ἀναξ ἑός, ἣ συνάθυρεν,
 ταύτην τερπωλῆς ἀντιδιδούς χάριτα.
 Ἔστ' ἄθλον στοργῆς ἄρα καὶ κυσίν, ὥς νυ καὶ ἦδε
 εὖνους οὔσα τροφεῖ σῆμα λέλογχε τότε.
 Ἔς τόδ' ὄρεῶν χρηστὸν ποιοῦ φίλον, ὅς τε προθύμως 5
 καὶ ζῶντα στέργοι καὶ νεκρὸν ἀμφιέποι.

85. 39. Γαιτουλικὸς

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν

μουσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλω
 αἰμάξας Ἐλικῶνα τὸν ἡμερον. Οἶδε Λυκάμβης
 μυρόμενος τρισσῶν ἄμματα θυγατέρων.
 ἡρέμα δὴ παράμειπον, ὄδοιπόρε, μήποτε τοῦδε
 κινήσης τύμβῳ σφῆκας ἐφεξομένους.

5

86. 40. Ἀδῆσποτον

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
 ἄρτι δὲ κυκνεῖω φθεγγομένην στόματι,
 ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμώντων
 Μοῖρα λινοκλώστου δεσπότης ἠλακάτης·
 σὸς δ' ἐπέων, Ἥρινα, καλὸς πόνος οὗ σε γεγωνεῖ
 φθίσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν.

87. 41. Σιμωνίδου

Ἥμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε μήτερ ὀπώρας,
 οὐλῆς ἢ σκολιδὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,
 Τηίου ἠβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλῃ καὶ λεπτῷ χῶματι τῷδε τάφου·
 ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλοκῶμοις
 παννουχίσιν κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν
 κῆν χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιο
 ἀγλαὸν ὠραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

10

88. 42 Ἀδῆσποτον

ᾧ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων
 σπεῖσόν μοι παριῶν· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

89. 43. Ἀντιπάρχου Σιδωνίου

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
 χαλκευτάν, κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνις·

οὐ μέλος εἰσαῖων φθέγγαιό κεν, ὥς ποτε Μουσῶν
ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀνεπλάσατο.

90. 44. Σιμωνίδου

Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

**Β'. Ἀναθηματικά, ἐπιδεικτικά, σκωπτικά,
παίγνια :**

91. 45. Ἀδέσποτον

Μνηῆμα τόδ'(ε) ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἰππίου υἱὸς
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

92. 46. Σιμωνίδου

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

93. 47. »

Ἑλλάνων ἀρχαγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
Παυσανίας, Φοῖβῳ μνάμ' ἀνέθηκε τόδε.

94. 48. »

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῶ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῖ φωτῶν
Περσῶν ἵππομάχων αἵματι λουσάμενα.

95. 49. Μνησάλκου

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρη,
δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέματα·
ιοὺς δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
ἐν κραδίαις, ὅλοά ξείνια δυσμενέων.

96. 50. Σιμωνίδου

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρὸν
 ἦσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
 ἦδη γὰρ χαλκός τε γέρον αὐτά τε τέτρυσαι
 πυκνὰ κραδαινομένα δηῖφ ἐν πολέμῳ.

97. 51. Ἀνότης

Ἔσταθι τᾶδε, κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' εἴτι λυγρὸν
 χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαίτων·
 ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρειον δόμον ἡμένα αἰπὺν Ἀθάνας
 ἄγγελλ' ἀνορέαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

98. 52. Ἴωνος

Ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν Δελφῶν :

Εἰκόν'(α) ἐὰν ἀνέθηκεν ἐπ' ἔργῳ τῷδ'(ε), ὅτε νικῶν
 ναυσὶ θοαῖς πέρσεν Κεκροπιδᾶν δύναμιν
 Λύσανδρος Λακεδαίμον'(α) ἀπόρθητον στεφανώσας,
 Ἑλλάδος ἀκρόπολιν καλλίχορον πατρίδα.

99. 53. Σιμωνίδου

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἦραο ταύρους
 καὶ τρίποδας, πρὶν ἰόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·
 τοσσάκι δ' ἡμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
 εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

100. 54. Ἐρατοσθένους σχολαστικοῦ

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενὸν πίθον ἄνθετο, Βάκχε·
 δέχυσσο δ' εὐμενέως· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

101. 55. Σιμωνίδου

Σῶσος καὶ Σωσώ, Σῶτερ, σοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν,
 Σῶσος μὲν σωθείς, Σωσώ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

102. 56. Πλάτωνος

Ἡ σοβαρὸν γέλασσα καθ' Ἑλλάδος, ἢ τῶν ἐραστῶν

ἔσμον ἐπὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον, ἐπεὶ τοίῃ μὲν ὀραῖσθαι
οὐκ ἐθέλω, οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

103. 57. Ἀδέσποτον

Μαινάλιος Ξενοκλῆς νίκασ' (α) Εὐθύφρονος υἱός,
ἀπτῆς μονοπαλᾶν τέσσαρα σώμαθ' ἑλών.

104. 58.

Πύκτας τόνδ' ἀνέθηκεν ἀπ' εὐδόξιοι Κυνίσκος
Μαντινέας νικῶν, πατρός ἔχων ὄνομα.

105. 59. Σιμωνίδου

Εἶπον, τίς, τίνος ἑσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικᾷς ;
Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

106. 60 Κάλκικου

Φησὶν ὃ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
γιγνώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίας
ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσιν·
πιστεύω Φαίδρου παιδί Φίλοξενίδου.

107. 61. Ἀδέσποτον

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Σπάρτης :

ἽΟρθεῖη δῶρον Λεοντεὺς ἀνέθηκε βοαγὸς   β. ψ λ
μῶαν νικήσας καὶ τὰδ' ἔπαθλα λαβῶν·   β. ψ λ
καὶ μ' ἔστεψε πατὴρ εἰσαρίθμοις ἔπεσιν.   β. ψ λ

108. 62 Ἀρχελίου ἢ Ἀσκληπιίδου

Αὐδασοῦντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος ἔς Δία λεύσσων·
,Γᾶν ὑπ' ἔμοι τίθεμαι Ζεῦ, σὺ δ' Ὀλυμπον ἔχε'.

109. 63. Ἀδέσποτον

Τιμαρέτεια πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα τάν τ' ἐρατεινὰν
σφαῖραν τόν τε κόμας ῥύτορα κεκρύφαλον
τάς τε κόρας, Λιμναῖτι, κόρα κόρα, ὡς ἐπειαικές,

Δ. Ν. Γουδῆ.—Λυρική Ἀνθολογία. Ἔκδοσις Α'

ἄνθετο καὶ τὰ κορᾶν ἐνδύματ' Ἀρτέμιδι·
 Λατῶα, τὸ δὲ παιδὸς ὑπὲρ χέρα Τιμαρετείας 5
 θηκαμένα σφῶσις τὰν ὀσίαν ὀσίως.

110. 64. Ἡρένης

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα· λῶσθε Προμαθεῦ,
 ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὴν ὀμαλοὶ σοφίαν.
 ταύταν γῶν ἐτύμως τὰν παρθένον ὄστις ἔγραψεν,
 αἰ καὶ δὴν ποτέθηκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχίς ὄλα.

111. 65. Νοσίδος

Αὐτομέλινα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
 ἀμὲ ποτοπτάζειν μελιχίως δοκίει!
 ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾶ ματέρι πάντα ποτῶκει!
 ἦ καλόν, ὄκκα πέλη τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

112. 66.

Γνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβαιθίδος εἶδεται ἔμμεν
 ἄδ' εἰκῶν, μορφᾶ καὶ μεγαλειοσύνα·
 θάεο! τὰν πινυτὰν τό τε μέλιχον αὐτόθι τήνας
 ἔλπομ' ὄρην· χαίροις πολλά, μάκαιρα γύναι.

113. 67. Νοσίδος

Θαυμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
 τεῦξε τό θ' ὄραϊον τᾶς ἀγανοβλεφάρου.
 σαῖνοι κέν σ' ἐσιδοῦσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
 δέσποιναν μελάθρων οἰομένη καθορῆν.

114. 68.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλῶ δόμον εἰς Ἀφροδίτας
 εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
 ὡς ἀγανῶς ἔστακεν! ἴδ' ἄ χάρις ἀλίκον ἀνθεῖ!
 χαιρέτω· οὐ τίνα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

115. 69. Φιλίππου

Ἦ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ, εἰκόνα δεῖξων,
 Φειδία, ἦ σύ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

116. 70. Ἀδέσποτον

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
,Φεῦ ! φεῦ ! ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης ;

117. 71. >

Ἐκ ζῶης με θεοὶ τεῦξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο
ζῶην Πραξιτέλης ἔμπαλιν ἠργάσατο.

118. 72. >

Εἶνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τᾶς Ἀριάδνας
μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένη.

119. 73. >

Ἴσχετε τὴν Βάκχην, μὴ λαϊνὴν περ εἴοῦσα
οὐδὸν ὑπερθεμένη νηὸν ὑπεκπροφύγῃ.

120. 74. Ἀδέσποτον

Ἡ Σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς ἀμφεχύθη Σατύρῳ.

121. 75. Πλάτωνος

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.
ἦν νύξῃς, ἐγερεῖς ὀργύλον· ὕπνος ἔχει.

122. 76. Δημητρίου Βιθυνοῦ

Ὡδε Μύρων μ' ἔστησε τὸ βοίδιον· οἱ δὲ νομῆες
βάλλουσίν με λίθοις ὡς ἀπολειπόμενον.

123. 77. Ἀνκρέοντος

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπουν βουσι συνεξελάσσης.

124. 78. Ἀντιπάτρου Σιδωνίου

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεται ; τίπτε δὲ μυκᾶ ;
ἂ τέγνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

125. 79. Διοσκορίδου

Τῷ Πιτάνῃ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
 ἐπιτὰ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
 δεικνὺς ἀντία πάντα· τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
 παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆν Τύννιχος εἶπε τιθεῖς·
 ,Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δὲ σέ, τέκνον, ἄδακρυς 5
 θάψω τὸν καὶ ἔμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον·'

126. 80. Ἐρυκίου Κυζικηνοῦ

Ἄνικ' ἀπὸ πολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ,
 πάντα τὸν ὄπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα,
 αὐτά τοι φονίαν, Δαμάτριε, αὐτίκα λόγχαν
 εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων·
 ,Κάτθανε, μηδ' ἐχέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκεῖνα 5
 ἤμπλακεν, εἰ δειλοὺς τοῦμὸν ἔθρεψε γάλα·'

127. 81. Ζηνοδότου

Τίς γλύψας τὸν Ἔρωτα παρὰ κρήνησιν ἔθηκεν,
 οἴομενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι;

128. 82. Ἀδέσποτου

Αἱ Χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν
 δῶκαν ἐῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

129. 83. Ἀνύτης

Ἴξεν ἅπας ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθαλέα φύλλα
 ὠραίου τ' ἄρυσαι νόματος ἀδὺ πόμα,
 ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
 ἀμπαύσης πνοιᾷ τυπτόμενα Ζεφύρου.

130. 84. >

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πελέαν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον·
 ἃ δέ τοι ἐν γλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις·
 πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὀδίταις
 ἀμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

131. 85. Ἀδέσποτον

Ἐλπίς καὶ Τύχη, μέγα χαίρειτε τὸν λιμέν' εὖρον·
οὐδὲν ἔμοι γούμιν παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

132. 86. Πλάτωνος

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες ὡς ὀλιγώρως!
ἠνίδε καὶ Σαμφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

133. 87. Ἀδέσποτον

Λέσβιον Ἡρίνης τόδε κηρίον· εἰ δέ τι μικρόν,
ἄλλ' ὅλον ἐκ Μουσέων κιννάμενον μέλιτι·
οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἴσοι Ὀμήρω,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἔννεακαιδεκέτους·
ἢ καὶ ἐπ' ἠλακάτη μητρὸς φόβω, ἢ καὶ ἐφ' ἰσιτῶ 5
ἔστήκει Μουσέων λάτρεις ἐφαπτομένη.
Σαμφὼ δ' Ἡρίνης ὅσπον μελέεσσιν ἀμείνων,
Ἡριννα Σαμφῶς τόσπον ἐν ἔξαμέτροις.

134 88.

Γῆ μὲν ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον, αἰθέρι δ' ἄστρο·
Ἑλλάδι δ' ἦθε γῆθων, οἶδε δὲ τῇ πόλει.

135. 89. Πλάτωνος

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὄν λίπεν οὐχ εὐρὼν ἦψεν ὄν εὔρε βρόχον.

136. 90. Παλλὰδ' Ἀλεξανδρέως

Ὁ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο, γυναῖκας·
εἶθε δὲ μήτε γυνὴ μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη!
πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἢ δὲ γυνὴ πῦρ
ἄσβεστον, φλογερόν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

137. 91. Ἀδέσποτον

Στήλην μητροῦης, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἴομενος·

ἢ δὲ τάφῳ κλινθεῖσα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρειῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι !

138. 92. Ἀδέσποτον

Ἄγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμεν ποτέ, νῦν δὲ Μενίππου
καὶ πάλιν ἔξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μέ ποτ' ᾔετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται· εἰμὶ δ' ὄλωσ οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

139. 93. »

Τίπτε με τὴν ἀνέμοισιν ἀλώσιμον, ἤλεὲ τέκτον,
τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον
οὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας ; ὁ τοι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί, πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει ;

140. 94. Ζηλωτοῦ, οἱ δὲ Βάσσου

Ἐκλάσθη ἐπὶ γῆς ἀνέμφ πίτυς· ἐς τί με πόντιφ
στέλλετε ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίας ;

141. 95. Ἀδέσποτον

Ἐρώτησις Ὀμήρου :

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι ;

Ἀπόκρισις Ἀρκαδῶν :

Ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

142. 96 Εὐθύου Ἀσκαλωνίτου

Κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσπον ἐπισπείσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

143. 97. Παρμενίωνος

Οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορέσαντί μου ἀλλ' ἐκορέσθη
ἄχρι κόρου καὶ τὸς τοὺς κόρις ἐκκορίσας.

144. 98. Παλλὰδῃ

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανακτεῖς
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

145. 99. Δημοδόκου

Καλπαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

146. 100. Καλλιμάχου

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὁ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων
,Θῆρις Ἀρισταίου Κρής· ἐπ' ἔμοι δολιχός.

147. 101. Λεωνίδου Ἀλεξανδρέως

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων καὶ μητέρι πόσις
γίγνεται καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

148. 102. Νικοδήμου Ἡρακλεώτου

Πραξιτέλης ἔπλασεν Δανάην καὶ φάρεα Νυμφῶν
λύγδινα καὶ πέτρης Πᾶν· ἔμὲ Πεντελικῆς.

149. 103. »

Εἰμὶ πατρὸς λευκοῖο μέλαν τέκος, ἄπτερος ὄρνις,
ἄχρι καὶ οὐρανίων ἰπτάμενος νεφέων.
κούραις δ' ἀντομένησιν ἀπενθέα δάκρυα τίκτω·
εὐθὺ δὲ γεννηθεὶς λύομαι εἰς ἄερα.

150. 104. »

Ἄνδρ' ἔμὸν ἔκταν' ἔκυρός, ἔκυρὸν δ' ἔκτανεν ἀνὴρ
καὶ δαῆρ ἔκυρὸν καὶ ἔκυρὸς γενέτην.

II. IAMBOS

Ἀρχύλοχος

[[Α'. Ἐλεγείαι :

151. 1.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίῳ ἄνακτος
καὶ Μουσέων ἐρατῶν δῶρον ἐπιστάμενος.

132. 2.

Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἴσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

133. 3.

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπίς ἐκείνη
ἐρρέτω· ἐξαυτίς κτήσομαι οὐ κακίω.

134. 4.

Ἄλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοῖτα καὶ κοίλων πόματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.]]

B'. Ἰαμβοὶ :

135. 5.

Οὐ μοι τὰ Γύγω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἰλέ κώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐσιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν..

136. 6.

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας,
ἦς τὸ πρὶν ἠρήρυσθα; νῦν δὲ διή πολὺς
ἀστοῖσι φαίναται γέλως...
δοκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἄλας τε καὶ τράπεζαν...

137. 7.

...κύματι πλαζόμενος,
γὰν Σαλμυδησῶν γυμνὸν εὐφρονέστατα

Θρηϊκες ἀκρόκομοι
 λάβοιεν — ἔνθα πόλλ' ἀναπλήσει κακὰ
 δούλιον ἄρτον ἔδων — 5
 ῥίγει πεπηγότ' αὐτόν, ἐκ δὲ τοῦ ῥόθου
 φυκία πόλλ' ἐπέχοι,
 κροτέοι δ' ὀδόντας ὡς κύων ἐπὶ στόμα
 κείμενος ἀκρασίη
 ἄκρον παρὰ ῥηγμῖνα κυμάτων ὁμοῦ. 10
 ταῦτ' ἐθέλοισ' ἄν ἰδεῖν,
 ὅς μ' ἠδίκησε, λάξ δ' ἐφ' ὀρκίοις ἔβη.
 τὸ πρὶν ἑταῖρος ἑών.

158. 8.

Τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
 ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
 πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
 ὑπίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακὰ...
 καὶ βίου χρήμη πλανᾶται καὶ νόου παρήγορος. 5

159. 9.

Θυμέ, θυμ', ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
 ἀνάδου, εὖ μένων δ' ἀλέξεν προσβαλὼν ἐναντίον
 στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
 ἀσφαλῶς· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
 μήτε νικηθεῖς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρεο·
 ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
 μὴ λίην· γίνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

160. 10.

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
 οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
 ἐκ μεσημβρίας ἔβηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
 ἡλίου λάμποντος· ὠχρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα ἀπίελπτα γίγνεται 5

ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορῶν θαυμαζέτω,
 μηδ' ὅταν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
 ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
 φίλτερ' ἠπεύρου γένηται, τοῖσι δ' ἠδὺ ἦν ὄρος.

161. Σημλωνίδης 1.

ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκυπος
 πάντων, ὅσ' ἔσι, καὶ τίθησ' ὄκη θέλει·
 νοῦς δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐπήμεροι
 ἂ δὴ βροτὰ ζῶουσιν, οὐδὲν εἰδότες,
 ὄκως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός. | 5
 ἐλπίς δὲ πάντας κάμπειθει τρέφει
 ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἳ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἳ δ' ἐτέων περιτροπᾶς·
 νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλούτῳ τε κάγαθοῖσιν ἴξεσθαι φλύων. | 10
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβὼν,
 πρὶν τέρμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Ἄιδης ὑπὸ χθονός·
 οἳ δ' ἐν θαλάσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι 15
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρέης ἁλὸς
 θνήσκουσιν, εὐτ' ἂν ἠδὺ νόσωνται ζόειν·
 οἳ δ' ἀγχόνην ἄσπαντο δυστήνῳ μόρῳ
 καυτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαί 20
 βροτοῖσι κῆρες κίνεπίφραστοι δῦαι
 καὶ πῆματ' ἐστίν· | εἰ δ' ἔμοι πιθοῖατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
 κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

162. 2.

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
 τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἕξ ὑὸς τανύτριχος,

τῇ πάντ' ἄν' οἶκον βορβόρω πεφυρμένα
 ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις τ' ἐν εἵμασιν 5
 ἐν κοπρήσιν ἡμένη πιαίνεται. |
 τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
 γυναῖκα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κακῶν
 λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων. 10
 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
 τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει. |
 τὴν δ' ἐκ κυνὸς λίταργον, αὐτομήτορα,
 ἢ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
 πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη 15
 λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὀργῆ. |
 παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
 οὐδ' εἰ χολωθεῖς ἐξαράξειεν λίθφ
 ὀδόντιας, οὐδ' ἄν μειλίχως μυθεύμενος,
 οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη· 20
 ἀλλ' ἐμπέδως ἄπρηκτον αὐονίην ἔχει. |
 τὴν δὲ πλάσαντες γηίνην Ὀλύμπιοι
 ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
 οὔτ' ἐσθλόν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
 ἔργον δὲ μῶνον ἐσθλείν ἐπίσταται· 25
 κούδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
 ῥιγῶσα δίφρον ἄσπον ἔλκεται πυρός. |
 τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἢ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ.
 τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρη·
 ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοισ' ἰδών·
 „Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωίων γυνή 30
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων.“
 τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὔτ' ἐν ὀφθαλμοῖσ' ἰδεῖν
 οὔτ' ἄσπον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
 ἀπλητον, ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισι κύων,
 ἀμελίχως δὲ πᾶσι κάποθυμή 35

ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·
 ὡσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἔσθηκ', ἀπήμενον, χάσμα ναύτησιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὄρη, πολλάκις δὲ μαίνεται
 βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη· 40
 ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνὴ
 [ὀργήν· φυὴν δ' ὡς πόντος αλόλην ἔχει]. |
 τὴν δ' ἐκ σποδείης καὶ παλιντριβέος ὄνου,
 ἢ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγισι
 ἔστερξεν ὧν ἅπαντα κάπονῆσατο 45
 ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
 προνούξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρη. |
 τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἶζυρον γένος· 50
 κείνη γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 πρόσεστιν οὐδὲ τερπνὸν οὐδ' ἐράσιμον·
 εὐνῆς δ' ἀληνῆς ἐστὶν ἀφροδισίης,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίη διδοῖ.
 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
 ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει. | 55
 τὴν δ' ἵππος ἀβρῆ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει
 κοῦτ' ἂν μύλης ψιύσειεν, οὔτε κόσκινον
 ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι 60
 οὔτε πρὸς ἱπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
 ἕζοιτ'· ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἅπο ῥύπον
 δίς, ἄλλοτε τρεῖς καὶ μύροισ' ἀλείφεται·
 αἰὲ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ 65
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὧν θέημα τοιαύτη γυνὴ
 ἄλλοισι, τῶ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
 ἢν μή τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτουῆχος ἢ,
 ὅστις τοιοῦτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται. | 70

τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
 αἴσχιστα μὲν πρόσωπα τοιαύτη γυνὴ
 εἴσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.
 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις 75
 ἄπυγος, αὐτόκωλος. ἅ τάλας ἀνὴρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται !
 δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
 ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει·
 οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὄρα 80
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,
 ὅκως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν. |
 τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·
 κείνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσιζάνει,
 θάλλει δ' ἀπ' αὐτῆς κάπαέξεται βίος· 85
 φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσι,
 τεκοῦσα καλὸν κούνομάκλυτον γένος·
 κάριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσησι, θεῖη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένη. 90

163. Σόλων 1.

Ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὔνεκα ξυνήγαγον
 δῆμον, τί τούτων πρὶν τυχεῖν ἐπαυσάμην ; |
 συμμαρτυροίη ταῦτ' ἄν ἐν δίκῃ χρόνου
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
 ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε 5
 ὄρους ἀνεῖλον πολλαχῆ πεπηγότας,
 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἔλευθέρα. |
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' ἔς θεόκτιτον
 ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπὸ 10
 χρειοῦς φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν

ἰέντας, ὡς ἂν πολλαγῆ πλανωμένους,
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλὴν ἀεικέα
 ἔχοντας, ἦθη δεσποτῶν τρομευμένους,
 ἔλευθέρους ἔθηκα. | ταῦτα μὲν κράτει 15
 νόμου, βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,
 ἔρεξα καὶ διῆλθον ὡς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κάγαθῷ,
 εὐθειᾶν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,
 ἔγραψα. | κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβῶν, 20
 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνὴρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἦθελον
 ἅ τοῖς ἔναντίοισιν ἦνδανεν τότε,
 αὐθις δ' ἅ τοῖσιν οὔτεροι φρασαίατο,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἦδ' ἔχηρώδη πόλις. 25
 τῶν οὐνεκ' ἀλκῆν πάντοθεν ποιούμενος
 ὡς ἐν κυσὶν πολλῆσιν ἐστράφην λύκος.

164. 2^α.

,Οὐκ ἔφην Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνὴρ·
 ἐσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
 περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεις οὐκ ἐπέσπασε μέγα
 δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῆ καὶ φρενῶν ἀποσφαλείς. |
 ἦθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβῶν 5
 καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν,
 ἀσκὸς ὕστερον δεδάρθαι κάπιτετριφθαι γένος'.

164 2^β.

,Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
 πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
 οὐ κατηψάμην μίνας καὶ κατασχύνας κλέος,
 οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
 πάντας ἀνθρώπους.

III. Α'. ΤΟ ΜΕΛΟΣ

165. Ἀλκμζος 1.

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ παῖσα δ' Ἄρη κε-
 κόσμηται στέγα
 λάμπραισιν κυνίαισι, κατ' ἰάν λευκοὶ κοτύπερθεν ἵπ-
 πιοὶ λόφοι
 νεύοισιν, κεφάλαισιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλκισι δὲ
 πασσάλοισι
 κρύπτοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰσχύ-
 ρω βέλευς,
 θώρακές τε νέω λίνω κοίλαι τε κατ' ἄσπιδες βεβλή-
 μенаι· 5
 παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πόλλα καὶ
 κυπάσσιδες·
 τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρῶτιστ' ὑπὸ Φέργον
 ἔσταμεν τόδε.

166. 2.

Ἄσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
 τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῆμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἔνθεν ἄμμες δ' ὄν τὸ μέσον
 νῆι φορήμεθα σὺν μελαίνα,
 χεῖμωνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
 πὲρ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαυ ἔχει,
 λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἤδη
 καὶ λάκιδες μεγάλαι κατ' αὐτο·
 χόλαισι δ' ἄγκυλαι.

167. 3.

Νῦν χρὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
 πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

168. 4.

Ἦει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
 χεῖμων, πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥοαί . . .
 κάββαλλε τὸν χεῖμων', ἐπὶ μὲν τίθεις
 πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
 μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
 μάλθακον ἀμφιβάλων γνόφαλλον.

169. 5.

Οὐ χεῖρ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην
 προκόφομεν γὰρ οὔδεν ἀσάμενοι,
 ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
 οἶνον ἐνειαμένοις μεθύσθην.

170. 6.

Τέγγε πλεύμονα Φοῖνον· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
 ἃ δ' ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαις' ὑπὸ καύματος.
 ἄχει δ' ἐκ πετάλων Φάδεα τέττιξ, πτερύγων δ' ὕπο
 καχχέει λιγύραν πύκνον αἰοῖδαν, σέλας ὄπποτα
 φλόγιον κατὰ γᾶν πεπτάμενον πάντα καταυάνη.

171. 7.

Πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα·
 καδ δ' ἄεργε κυλίχλαις μεγάλαις, αἶτα, ποικίλαις·
 οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικάδεα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγχεε κέρναις ἓνα καὶ δύο
 πλέαις κακ κεφάλαις, ἃ δ' ἔτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ
 ὠθήτω.

172. 8.

Δεῦτ' Ὀλυμπον ἀστέροπον λίποντες,
 παῖδες ἴφθιμοι Δίος ἠδὲ Λήδας,
 ἰλλάφ θῦμφ προφάνητε, Κάστωρ
 καὶ Πολύδευκες,

οἱ κατ' εὐρείαν χθόνα καὶ θάλασσαν 5
 παῖσαν ἔρχεσθ' ὠκυπόδων ἐπ' ἵππων,
 ῥῆα δ' ἀνθρώποις θανάτῳ ῥύεσθε
 δακρυόεντος
 εὐέδρων θρόσκοντες ὄν ἄκρα νάων
 τήλοθεν, λάμπροι πρότον' ἀμφίβαντες, 10
 ἀργαλέα δ' ἐν νύκτι φάος φέροντες
 νᾶι μελαίνα.

173. Σαπφῶ 1.

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
 παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
 μή μ' ἄσαισι μηδ' ὄνιαισι δάμνα,
 πότνια, θυμον· |
 ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρωτα 5
 τᾶς ἔμας αὖδως ἀλοῖσα πῆλυι
 ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
 χρύσιον ἦλθες
 ἄρμ' ὑπασδεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
 ὄκεες στροῦθοι περὶ γᾶς μελαίνας 10
 πύκνα δίννεντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἴθε-
 ρος διὰ μέσσω.
 αἶψα δ' ἐξίκοντο· | τὸ δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ
 ἦρε', ὅττι δηῦτε πέπονθα κῶττι 15
 δηῦτε κάλημι,
 κῶττι ἔμῳ μάλιστα θέλω γένεσθαι
 μαινόλα θυμῷ· |, Τίνα δηῦτε Πείθῳ
 μαῖσ' ἄγην ἐς σὴν φιλότατα, τίς σ', ὦ
 Ψάφ', ἀδικῆει; 20
 καὶ γὰρ αἶ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἶ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
 αἶ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει

κωὺκ ἐθέλοισαν· |
 ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
 ἐκ μερικινὰν, ὅσσα δέ μοι τέλεσαι
 θυμὸς ἰμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὐτὰ
 σύμμαχος ἔσσο.

25

174. 2.

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν ὄνηρ, ὅτις ἐνάντιός τοι
 ἰζάνει καὶ πλάσιον ἄδν φωνεί-
 σας ὑπακούει

καὶ γελαίσας ἰμέροεν· | τό μοι μὰν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
 ὡς σε γὰρ *Ἔ*ιδω βρόχε', ὡς με φώνας
 οὔδεν ἔτ' ἴκει,

5

ἀλλὰ καὶ μὲν γλῶσσα *Ἔ*εαγε, λέπτον
 δ' αὐτικά χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
 ὀπλάτεσσι δ' οὔδεν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
 βεισι δ' ἄκουαι,

10

ἀ δέ μ' ἴδρωσ κακχέεται, τρόμος δὲ
 παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
 ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύης
 φαίνομ', Ἄγαλλί...

15

175. 3.

...τεθνάκην δ' ἀδόλως θέλω.
 ἄ με ψισδομένα κατελίμπανεν

πόλλα καὶ τόδ' ἔειπέ μοι·
 ,Ἔμμι', ὡς δεῖνα πεπόνθαμεν,
 Ψάπφ'! ἦ μὰν σ' ἀέκοισ' ἀπυλμπάνω· |

5

τὰν δ' ἐγὼ τὰδ' ἀμειβόμεν·
 ,Χαίροισ' ἔρχεο κᾶμμεθεν

ἔμμινασ' (ο)· οἶσθα γὰρ ὡς σε πεδήπομεν·
 Ψηφιοποίηθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

αἱ δὲ μὴ, ἀλλὰ σ' ἔγω θέλω
 ὄμναισαι· οὐ δὲ λάθῃαι 10
 ὅσσ' ἄμμες φίλα καὶ κάλ' ἐπάσχομεν· |
 πόλλοις γὰρ στεφάνοις ἴων
 καὶ βρόδων πλοκίων τ' ὕμοι
 καὶ ὀστλίγγων παρ' ἔμοι παρεθῆκαο,
 καὶ πόλλαις ὑπαθύμιδας 15
 πλέκταις ἄμφ' ἀπάλα δέρα
 ἀνθέων εἰαρίνων πεποιημέναις,
 καὶ πόλλῳ λιπάρως μύρω,
 βρενθείῳ βασιληίῳ,
 ἐξαλείψαο καλλίκομον κάρα... 20

176. 4.

[- υ -] ἄλυ Σαρδίῳν
 [- υ -] πόλλακι τυϊδε νῶν ἔχοισα
 ὡς πεδεζώομεν, βεβῶως ἔχεν
 σὲ θεᾶ Ικέλαν Ἄρι-
 γνώτα, σᾶ δὲ μάλιστ' ἔχαιρε μόλπα. | 5
 νῦν δὲ Λύδαισιν ἐμπρέπεται γυναί-
 κεσσιν, ὡς ποτ' ἀελίῳ
 δύντος ἅ βροδοδάκτυλος σελάννα
 πάντα περρέχοισ' ἄστρα, φάος δ' ἐπί-
 σχει θάλασσαν ἔπ' ἀλμύραν 10
 ἴσως καὶ πολυανθέμοις ἀρούραϊς. |
 ἅ δ' ἐέρσα κάλα κέχυται, τεθά-
 λαισι δὲ βρόδα κᾶπαλ' ἄν-
 θρυσκα καὶ μελίλωτος ἀνθεμῶδης.
 πόλλα δὲ ζαφοίταισ' ἀγάνας ἐπι-
 μνάσθεισ' Ἄτιδος, ἡμέρω 15
 λέπταν ποι φρένα, κῆρ δ' ἄσα βόρηται. |
 κῆθι δ' ἔλθην ἄμι' ὄξυ βοᾶ· τὰ δ' οὐ

νῶν τᾶπυστα νύξ πολύως
γαρύει δι' ἄλος...

20

177. 5.

Καιθάνοισα δὲ κείσεται οὐδέ ποτε μναμοσύνα σέθεν
ἔσσει' οὐδ' ἔρος εἰς ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφάνης κῆν Ἀίδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

178. 6.

Οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρω ἐπ' ὕσθω,
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδροῦπες,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι.

179. 7.

Ἕψοι δὴ τὸ μέλαθρον
— Ἕμῆναον—
ἀέρρετε, τέκτονες ἄνδρες,
— Ἕμῆναιον.—
γάμβρος εἰσέρχει' ἴσος Ἄρχει
ἄνδρος μεγάλῳ πόλυ μείζων.

180. Ἄνγκρέων 1.

Σφαίρη δηῦτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ
συμπαίζειν προκαλεῖται·
ἢ δ', ἔστιν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

5

181. 2.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
φέρει δ' ἀνθεμοῦντας ἡμῖν
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δὴ
 πρὸς Ἑρωτα πυκταλίζω.

182. 3.

Ἄγε δὴ φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ,
 κελέβην, ὅπως ἄμιστιν
 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας
 ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
 κυάθους, ὡς ἀνυβρίστως
 ἀνά δηῦτε βασσαρήσω... |
 ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὔτω
 πατάγῳ τε κάλαθητῷ
 Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνω
 μελειῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

5

10

183. 4.

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
 χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἦβη πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες,
 γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλειπται. |
 διὰ ταῦτ' ἀνασιαλύζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς·
 Ἄιδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
 κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοιμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

5

III Β'. ΧΟΡΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ

184. Τερπινδρος 1.

Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων ἀγήτωρ,
 Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

185. 2.

Ἐνθ' αἰχμὰ τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
 καὶ δίκαια εὐρυάγυια, καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων.

186. 3.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετραγῆρον ἀποστέρξατες ἀοιδὰν
ἐπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

187. Ἀλκμάν 1.

Εὐδουσιν δ' ὄρεων κορυφαί τε καὶ φάραγγες
πρώονές τε καὶ χαράδραι,
φῦλά θ' ἔρπετὰ τόσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,
θῆρες τ' ὄρεσκόφιοι καὶ γένος μελισσᾶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέας ἄλός·
εὐδουσιν δ' οἰωνῶν
φῦλα τανυπετερύγων.

188. 2.

Ἦνθομεν ἐς μεγάλας Δαμάτερος ἐννέ' ἐάσαι
παῖσαι παρθενικαί, παῖσαι καλὰ ἔμματ' ἐχοῖσαι,
καλὰ μὲν ἔμματ' ἐχοῖσαι, ἀριπρεπέας δὲ καὶ ὄρωμος
πριστῶ ἐξ ἐλέφαντος ἰδῆν ποτεικότητας αἴγλα.

189. 3.

Οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
γυῖα φέρην δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,
ὅστ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκύνεσσι ποτῆται
νηδεὺς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

190. Στησίχορος 1.

Ἄέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρύσειον, ὄφρα δι' Ὀκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παίδας τε φίλους·
ὃ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον
ποσσὶ πάις Διός.

191. 2.

Οὐνεκα Τυνδάρεος

ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς μούνας λάθειτ' ἠπιოდώρω

Κύπριδος· κείνα δὲ Τυνδάρεω κόραις

χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησιν

καὶ λιπесάνορας.

192. 3.

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος

οὐδ' ἔβας ἐν ναυσὶν εὐσέλμοις

οὐδ' ἴκεο Πέργαμα Τροίας.

193. Σερμωνίδης 1.

Τῶν ἐν Θερμοπύλαισι θανόντων

εὐκλεῆς μὲν ἅ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,

βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκτος ἔπαινος·

ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐρὼς

οὐθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρῶσει χρόνος·

ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σακὸς οἰκέταν εὐδοξίαν

Ἑλλάδος εἶλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λαωνίδας

ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λειοπῶς

κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

194. 2.

Ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε φάσῃς ὅ,τι γίνεται αὔριον,

μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσειται·

ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερούγου μυίας

οὕτως ἅ μετὰστασις.

195. 3.

Ἄνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες,

αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·

ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·

κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἷ τ' ἀγαθοὶ
ὅστις τε κακός.

5

196. 4.

Οὐδὲ γὰρ οἷ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἔξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἱες ἡμίθεοι,
ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἔς γῆρας ἔξιλοντο τελέσαντες.

197. 5.

... ὅτε λάρνακι δαιδαλέα ἄνεμος τέτμε πνέων
κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματί τ' ἤριπεν οὐκ ἀδιάντοισιν παρειαῖς
ἀντ. ἀμφί τε Περσεί βάλλε φίλαν χέρ' εἶπέν τ'. ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον! σὺ δ' ἄωτεις. 5
γαλαθηνῶ δ' ἤθεῖ κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
δούρατι χαλκεογόμφῳ,
νυκτὶ ἀλαμπεῖ κυανέῳ τε δνόφῳ ταθείς· |
ἄλμαν δ' ὑπερθεν τεᾶν κομᾶν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμων 10
φθόγγον, πορφυρέαισιν
κείμενος ἐν χλανίσιν, προσέχων καλὸν πρόσωπον. |
ἐπ. εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπεῖχες οὔσας. |
κέλομ' εὔδε, βρέφος, εὔδέτω δὲ πόντος, 15
εὔδέτω δ' ἄμετρον κακόν.
μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο.
ὅτι δὴ θαρσαλέον ἔπος
εὐχομαι καὶ νόσφι δίκας, σύγγνωθὶ μοι'.

198. 6.

Ἔστι τις λόγος
τὰν Ἀρετὰν ναίειν δυσσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις

ἀγνὰν δέ μιν θεὰν χῶρον ἀγνὸν ἀμφέπειν.
 οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
 ᾧ μὴ δακέθυμος ἰδρῶς ἔνδοθεν μόλη 5
 ἵκη τ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

199. 7.

Τίς κεν αἰνήσειε νόφ πίσυρος Λίνδου ναέταν Κλεόβουλον
 ἀενάοις ποταμοῖσιν ἄνθεσί τ' ελαρινοῖς
 ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας
 καὶ θαλασσαίαισι δίναισ' ἀντία θέντα μένος στάλας;
 ἅπαντα γὰρ ἔστι θεῶν ἥσσω λίθον δέ 5
 καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι μωροῦ φωτὸς ἄδε βουλά.

200. Βαχχολέδης

1. παιάν.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνα μεγάλη
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἶθεσθαι βοῶν
 ξανθᾶ φλογὶ μῆρα τανυτριχῶν τε μήλων,
 γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κόμων μέλιν. | 5
 ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
 ἀραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται·
 ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς· |
 χαλκεᾶν δ' οὐκ ἔστι σαλπύγων κτύπος·
 οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων, 10
 ἄφως ὃς θάλπει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἔρατῶν
 βροίθοντ' ἀγυαί, παιδικοὶ θ' ὕμνοι φλέγονται.

201. Ἐπίνοιχοι :

2. Ἀργεῖο Κεῖο παιδὶ πύκτη Ἰσθμία.

Στρ. Ἄιξον, ᾧ σεμνοδότειρα Φήμα,
 ἐς Κέον ἱεράν, χαριτώ·
 νυμον φέρουσ' ἀγγελίαν,

- ὅτι μάχας θρασύχειρος Ἄρ-
 γεῖος ἄρατο νίκαν· | 5
 Ἄντ. καλῶν δ' ἀνέμνασεν, ὅσ' ἐν κλεεννῶ
 αὐχένι Φισθμοῦ ζαθέαν
 λιπόντες Εὐξανίδα νᾶ-
 σον ἐπεδείξαμεν ἑβδομή-
 κοντα σὺν στεφάνοισιν. | 10
 Ἐπ. καλεῖ δὲ Μοῦσ' αὐθιγενῆς
 γλυκεῖαν αὐλῶν καναγάν,
 γεραίρουσ' ἐπινικίοις
 Πανθείδα φίλον υἱόν.

202. 3.

Λάχωνι Κεῖφ παιδὶ δαδαεῖ Ὀλύμπια.

- Στρ. α' Λάχων Διὸς μεγίστου
 λάχε φέρτατον πόδεσσι
 κῦδος ἐπ' Ἄλφειοῦ προχοαῖς <κάλ' αὔξων, >
 δι' ὄσσα πάροιθεν
 ἄμπελοτρόφον Κέον 5
 ἄεισάν ποτ' Ὀλυμπία
 πύξ τε καὶ στάδιον κρατεῦ-
 σαν στεφάνοις ἑθείρας
 Στρ. β' νεανίαί βρούοντες. | 10
 σὲ δὲ νῦν ἀναξιμόλπου
 Οὐρανίας ὕμνος ἕκατι νίκας,
 Ἄριστομένειον
 ὦ ποδάνεμον τέκος,
 γεραίρει προδόμοις ἄοι-
 दाῖς, ὅτι στάδιον κρατή-
 σας Κέον εὐκλείξας. 15

203. 4.

Ἰέρωνα κέλευται Ὀλύμπια .

- Στρ. α' Εὖμοιρε Συρακοσίων
 ἵποδινίτων στραταγέ,
 γνώση μὲν ἰοστεφάνων
 Μοισᾶν γλυκύδωρον ἄγαλμα, τῶν γε νῦν
 αἴ τις ἐπιχθονίων, 5
 ὀρθῶς φρένα δ' εὐθύδικον
 ἀτρέμ' ἀμπαύσας μεριμνᾶν
 δεῦρ' ἄθρησον νόφ,
 ἧ σὺν Χαρίτεσσι βαθυζώνοις ὑφάνας
 ὕμνον ἀπὸ ζαθέας 10
 νάσου ξένος ὑμετέραν πέμ-
 πει κλεεννὰν ἐς πόλιν,
 χρυσάμπυκος Οὐρανίας κλει-
 νὸς θεράπων· ἐθέλει δὲ γὰ-
 ρυν ἐκ στηθέων χέων 15
 Ἄντ. α' αἰνεῖν Ἰέρωνα. | βαθὺν
 δ' αἰθέρα ξουθαῖσι τάμων
 ὑψοῦ περὺγεσσι ταχεί-
 αῖς αἰετὸς εὐρουάνακτος ἄγγελος
 Ζηνὸς ἐρισφαράγου 20
 θαρσεῖ κρατερᾷ πίσυρος
 ἰσχύι, πτάσσοντι δ' ὄρνι-
 χες λιγύφθογγοι φόβω·
 οὐ νιν κορυφαὶ μεγάλας ἴσχουσι γαίης
 οὐδ' ἄλδος ἀκαμάτας 25
 δυσπαίπαλα κύματα· νωμᾶ-
 ται δ' ἐν ἀτρύτῳ χάει
 λεπτότριχα σὺν ζεφύρου πνοι-
 αῖσιν ἔθειραν ἀρίγνω-
 τος μετ' ἀνθρώποις ἰδεῖν. 30

- Ἔπ. α' τῶς νῦν καὶ ἐμοὶ μυρία πάντα κέλευθος
 ὑμετέραν ἀρετὰν
 ὑμνεῖν, κυανοπλοκάμου θ' ἑκατι Νίκας
 χαλκοστέρνου τ' Ἄρηος,
 Δεινομένευσ ἀγέρω- 35
 χοι παῖδες· εὖ ἔρδων δὲ μὴ κάμοι θεός. |
 Ξανθότριχα μὲν Φερένικον
 Ἄλφεδὸν πάρ' εὐρυδίαν
 πῶλον ἀελλοδροίαν
 εἶδε νικάσαντα χρυσόπαχυς Ἄώς, 40
- Στρ. β' Πυθῶνί τ' ἐν ἀγαθῆα.
 γᾶ δ' ἐπισκίπτων πιφαύσκω·
 οὐπω νιν ὑπὸ προτέρων
 ἵππων ἐν ἀγῶνι κατέχρανεν κόνις
 πρὸς τέλος ὀρνύμενον· 45
 ῥιπᾶ γὰρ ἴσος βορέα
 ὄν κυβερνήταν φυλάσσων
 ἴεται νεόκροτον
 νίκαν Ἰέρωνι φιλοξείνῳ τιτύσκων. |
 ὄλβιος ᾧ τινι θεὸς 50
 μοῖράν τε καλῶν ἔπορεν
 σύν τ' ἐπιζήλω τύχα
 ἀφνεδὸν βιοτὰν διάγειν· οὐ
 γάρ τις ἐπιχθονίων
 πάντα γ' εὐδαίμων ἔφυ. | 55
- Ἄντ. β' καὶ μάν ποτ' ἔρειψιπύλαν
 παῖδ' ἀνίκατον λέγουσιν
 δῦναι Διδὸς ἀργικεραύ-
 νου δώματα Φερσεφόνας τανυσφύρου,
 καρχαρόδοντα κύν' ἄ- 60
 ξοντ' ἐς φάος ἔξ Ἀίδα,
 υἱὸν ἀπλάτοι' Ἐχίδνας. |
 ἔνθα δυστάνων βροτῶν

ψυχὰς ἐδάη παρὰ Κωκυτοῦ ῥεέθροισι,

οἷά τε φύλλ' ἄνεμος 65

Ἴδας ἀνὰ μηλοβότους

πρῶνας ἀργηστὰς δονεῖ. |

ταῖσιν δὲ μετέπρεπεν εἶδω-

λον θρασυμένονος ἐγ-

χεσπάλου Πορθανίδα. | 70

Ἐπ. β' τὸν δ' ὡς ἶδεν Ἀλκμήνιος θαυμαστός ἦρωσ

τεύχεσι λαμπόμενον,

νευρὰν ἐπέβασε λιγυκλαγγῆ κορώνας,

χαλκεόκρανον δ' ἔπειτ' ἔξ-

εἴλετο Φιδὸν ἀνα- 75

πτύξας φαρέτρας πῶμα· | τῷ δ' ἐναντία

ψυχὰ προφάνη Μελεάγρου

καί νιν εὖ εἰδὼς προσεῖπεν·

,Υἱὲ Διὸς μεγάλου,

σιτᾷθί τ' ἐν χώρᾳ, γελανώσας τε θυμὸν 80

Στρ. γ' μὴ ταῦσιον προῖει

τραχὺν ἐκ χειρῶν οἰστὸν

ψυχαῖσιν ἔπι φθιμένων·

οὐ τοι δέος· | ὡς φάτο· θάμβησεν δ' ἄναξ

Ἀμφιτρωνιάδας, 85

εἶπέν τε· Τίς ἀθανάτων

ἦ βροτῶν τοιοῦτον ἔρνος

θρέψεν ἐν ποίᾳ χθονί ; |

τίς δ' ἔκτανεν ; | ἦ τάχα καλλίζωνος Ἥρα

κεῖνον ἐφ' ἀμετέρα 90

πέμψει κεφαλᾶ· τὰ δέ που

Παλλάδι ξανθᾶ μέλει· |

τὸν δὲ προσέφη Μεγέαγρος

δακρυόεις· Χαλεπὸν

θεῶν παρατρέψαι νόον 95

Ἄντ. γ' ἄνδρεςσιν ἐπιχθονίοις. |

- καὶ γὰρ ἄν πλάξιππος Οἰνεὺς
παῦσεν καλυκοστεφάνου
σεμνᾶς χόλον Ἄρτεμιδος λευκωλένου
λισσόμενος πολέων 100
τ' αἰγῶν θυσίαισι πατήρ
καὶ βοῶν φοινικονώτων |
ἀλλ' ἀνίκατον θεὰ
ἔσχεν χόλον· εὐρυβίαν δ' ἔσσευε κούρα
κάπρον ἀναιδομάχαν 105
ἔς καλλίχορον Καλυδῶ·
ν', ἔνθα πλημύρων σθένει
ὄρχους ἐπέκειρεν ὀδόντι,
σφάζε τε μῆλα βροτῶν
θ' ὅστις εἰσάνταν μόλοι. | 110
- Ἐπ. γ'. τῷ δὲ στυγεράν δῆριν Ἑλλάνων ἄριστοι
στασάμεθ' ἔνδυκῆως
ἔξ ἅματα συνεχῆως· ἐπεὶ δὲ δαίμων
κάρτος Αἰτωλοῖσιν ὄρεξεν,
θάπτομεν οὖς κατέπε- 115
φνεν σὺς ἐριβρύχας ἐπαΐσσω βία,
Ἄγκαϊον ἐμῶν τ' Ἀγέλαον
φέρτατον κεδνῶν ἀδελφεῶν,
οὖς τέκεν ἐν μεγάροις
πατρὸς Ἀθλαία περικλειτοῖσιν Οἰνέος· | 120
- Στρ. δ' πρὸς δ' ὤλεσε μοῖρ' ὀλοὰ
πλεῦνας· οὐ γὰρ πω δαίφρων
παῦσεν χόλον ἀγροτέρα
Λαιτοῦς θυγάτηρ· περὶ δ' αἴθωνος δορᾶς
μαρνάμεθ' ἔνδυκῆως 125
Κουρῆσι μενεπτολέμοις· |
ἔνθ' ἐγὼ πολλοῖς σὺν ἄλλοις
Ἴφικλον κατέκτανον
ἔσθλόν τ' Ἀφάρητα, θεοὺς μάτρως· οὐ γὰρ
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

καρτερόθυμος Ἴδρις
κρίνει φίλον ἐν πολέμῳ.
τυφλὰ δ' ἐκ χειρῶν βέλη
ψυχαῖς ἐπι δυσμενέων φοι-
τᾶ θάνατόν τε φέρει,
τοῖσιν ἂν δαίμων θέλῃ. |

135

*Αντ. δ' ταῦτ' οὐκ ἐπιλεξαμένα
Θεστίου κούρα δαΐφρων
μάτηρ κακόποτος ἐμοὶ
βούλευσεν ὄλεθρον ἀτάρβακτος γυνά·
καῖέ τε δαιδαλέας
ἐκ λάρνακος ὠκύμορον
φιτρὸν ἀγκλαύσασα, τὸν δὴ
μοῖρ' ἐπέκλωσεν τότε
ζωᾶς ὄρον ἀμετέρας ἔμμεν. | τύχον μὲν
Δαϊπύλου Κλύμενον

140

145

παῖδ' ἄλκιμον ἐξεναρ-
ζων ἀμώμητον δέμας,
πύργων προπάρουθε κιχήσας·
τοὶ δὲ πρὸς εὐκτιμέναν
φεῦγον ἀρχαίαν πόλιν

150

*Επ. δ' Πλευρῶνα· μίνυνθα δέ μοι ψυχὰ γλυκεῖα·
γνῶν δ' ὀλιγοσθενέων,
αἰαῖ· πύματον δὲ πνέων δάκρυσα τλάμων,
ἀγλαὰν ἦβαν προλείπων. |
φασὶν ἀδεισιβόαν
Ἄμφιτρύωνος παῖδα μούνον δὴ τότε
τέγξαι βλέφαρον, ταλαπενθέος
πότιμον οἰκτίροντα φωτός·
καὶ νιν ἀμειβόμενος
τάδ' ἔφα· | ,Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστόν

155

160

Στρ. ε' μηδ' ἀελίου προσιδεῖν
φέγγος· | ἀλλ' οὐ γὰρ τίς ἐστίν

εὐκλέα κελεύθου γλῶσσαν οὐκ ἔκτος δίκας
 πέμπειν Ἰέρωνι· τόθην γὰρ
 πυθμένες θάλλουσι ἐσθλῶν,
 τοὺς ὁ μεγιστοπάτωρ
 Ζεὺς ἀκινήτους ἐν εἰρήνῃ φυλάσσοι. 200

204. 5. Θησεύς

Στρ. α'. ΑΘ. Βασιλεῦ τῶν ἱερῶν Ἀθανᾶν,
 τῶν ἀβροβίων ἄναξ Ἰώνων,
 τί νέον ἔκλαγε χαλκοκώδων
 σάλπιγξ πολεμῆϊαν αἰοιδάν; |
 ἦ τις ἀμετέρας χθονὸς 5
 δυσμενῆς ὄρι' ἀμφιβάλλει
 στραταγέτας ἀνήρ;
 ἦ λησταὶ κακομάχανοι
 ποιμένων ἀέκατι μῆλων 10
 σεύοντ' ἀγέλας βία;
 ἦ τί τοι κραδίαν ἀμύσσει; |
 φθέγγεν· δοκέω γὰρ εἶ τιτι βροτῶν
 ἀλκίμων ἐπικουρίαν
 καὶ τιν ἔμμεναι νέων,
 ᾧ Πανδίωνος υἱὲ καὶ Κρεούσας. | 15

Στρ. β'. ΑΠΓ. Νέον ἦλθεν δολιχὰν ἀμείψας
 κάρυξ ποσὶν Ἰσθμίαν κέλευθον·
 ἄφατα δ' ἔργα λέγει κραταιοῦ
 φωτός· | τὸν ὑπέρβιον τ' ἔπεφνεν
 Σίνιν, ὃς ἰσχύι φέρτατος 20
 θνατῶν ἦν Κρονίδα Λαταίου
 σεισίχθονος τέκος·
 σὺν τ' ἀνδροκτόνον ἐν νάπαις
 Κρεμμυῶνος, ἀτάσθαλόν τε
 Σκίρωνα κατέκτανεν, 25

τάν τε Κερκυόιος παλαίστραν
 ἔσχεν, Πολυπήμονός τε καρτερὰν
 σφῦραν ἐξέβαλεν Προκό-
 πτας, ἀρείονος τυχῶν
 φωτός· ταῦτα δέδοιχ' ὅπα τελεῖται. | 30

Στρ. γ' ΑΘ. Τίνα δ' ἔμμεν, πόθεν ἄνδρα τοῦτον
 λέγει, τίνα τε στολὰν ἔχοντα ;
 πότερα σὺν πολεμηίοις ὄ-
 πλοισι στρατιὰν ἄγοντα πολλάν ;
 ἢ μοῦνον σὺν ὀπάοσιν 35
 στείχειν ἔμπορον οἱ' ἀλάταν
 ἐπ' ἀλλοδαμίαν

ἰσχυρόν τε καὶ ἄλκιμον
 ὧδε καὶ θρασύν, ὅς τοσοῦτων
 ἀνδρῶν κρατερόν σθένος 40
 ἔσχεν ; | ἢ θεὸς αὐτὸν ὄρμη,
 δίκας ἀδίκοισιν ὄφρα μήσεται·
 οὐ γὰρ ῥάδιον αἰὲν ἔρ-
 δοντα μὴ ἵντυχεῖν κακῶ.

πάντ' ἐν τῷ δολιχῷ χρόνῳ τελεῖται. | 45

Στρ. δ' ΑΙΓ. Δύο Φοι φῶτε μόνους ἀμαρτεῖν
 λέγει, περὶ φαιδίμοισι δ' ὥμοις
 ξίφος ἔχειν ἐλεφαντόκωπον·
 ξεστοὺς δὲ δὺ' ἐν χέρεσσ' ἄκοντας
 κηῦτυκτον κυνέαν Λάκαι- 50
 ναν κρατὸς πέρι πυρσοχαίτου·
 χιτῶνα πορφύρεον

στέρονοις τ' ἀμφί, καὶ οὔλιον
 Θεσσαλὰν γλαμύδ'· | ὀμμάτων δὲ
 στίλβειν ἀπο Λαμνίαν 55
 φοίνισσαν φλόγα· παῖδα δ' ἔμμεν
 πρώθηβον, ἀρηίων δ' ἀθυρμάτων
 μεμνᾶσθαι πολέμου τε καὶ

χαλκεοκτύπου μάχας·
δίξησθαι δὲ φιλαγλάους Ἀθάνας.

60

205. Πένδρος 1. Σκόλιον

Θρασύβουλον Ἀκραγαντίην.

- Στ. α'. Ὁ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' αἰοιδᾶν
τοῦτό τι πέμπω μεταδόρπιον· ἐν ξυνῶ κεν εἶη
συμπόταισιν τε γλυκερὸν καὶ Διωνύσοιο καρπῶ γαρ-
- Στ. β'. καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον· | [γάλισμα
ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεις οἴχονται μέριμναι 5
στηθέων ἔξω· πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
- Στ. γ'. πάντες ἴσον νέομεν ψευδῆ πρὸς ἄκταν·
ὄς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοῖ δ' αὖ πλουτέοντες...
- Στ. δ'. ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες...
- Στ. ε' ... δαίπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον 10
καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν.

206. 2. Ὑπόρρημα

Γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς...
Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεῖς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἡσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδων ἐπίτοκον ἀνελών, 5
πενίας δότειραν, ἐχθρὰν δὲ κουροτρόφον.

207. 3. Θρηῖνος

- Στ. ... Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα
[κάτω,
φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσεῖς καρποῖς βεβρι-
[θῶς... |

καὶ τοὶ μὲν ἵπποισί τε γυμνασίαις τε, τοὶ δὲ πεσ-
 [σοῖς,
 τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται, παρὰ δὲ σφισιν εὐ-
 [ανθῆς ἅπας τέθαλεν ὄλβος· | 5
 ὁδμὰ δ' ἔρατὸν κατὰ γῶρον κίδναται
 αἰεὶ θύα μειγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν
 [ἐπὶ βωμοῖς. |

'Αν. ἔνθεν τὸν ἀπείρον' ἐρεύγονται σκότον
 βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί...

208. 4. Προσόδιον

Στ. Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου παί-
 δεσσι Λατοῦς ἡμεροέστατον ἔρνος,
 πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκί-
 νητον τέρας, ἄν τε βροτοὶ
 Δᾶλον κικλήσκουσιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ 5
 τηλεφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον... |

'Αν... ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσ-
 σιν παντοδαπῶν τ' ἀνέμων
 ῥιπαῖσιν. | ἀλλ' ἄ Κοιογενῆς ὀπότη' ὠδί-
 νεσσι θύοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν, 10
 δὴ τότε τέσσαρες ὄρθαι
 πρέμων ἀπώρουσιν χθονίων,
 ἄν δ' ἐπικράνοισι σθένον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
 κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

209. 5. Διθύραμβος

Ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι,
 ἐπὶ τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,
 πολύβατον οἷ τ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
 ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
 οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν· | 5
 ἰοδέτων λάχετε στεφάνων τὰν ἑαρίδρεπτον
 λοιβάν· Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαῖα

ἴδετε πορευθέντ' αἰοιδᾶν
 δεύτερον ἐπὶ κισσοδέταν θεόν,
 Βρόμιον ὃν τ' Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν, 10
 γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν
 γυναικῶν τε Καδμεϊᾶν. |
 ἑναργέα τελέων σάματ' οὐ λανθάνει,
 φοινικοεάνων ὀπότε οἰχθέντος Ὠρᾶν θαλάμου
 εὐδομον ἐπάγησιν ἕαρ φυτὰ νεκτάρεα. | 15
 τότε βάλλεται, τότε ἐπ' ἀμβρόταν χθόν' ἔραται
 Ἴων φόβαι, ῥόδα τε κόμαισι μείγνυται,
 ἀχεῖ τ' ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς,
 ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἐλικάμπυκα χοροῖ.

210. 6.

ὦ ταῖ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ αἰοιδίμοι,
 Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι,
 δαιμόνιον ποτλίεθρον...
 ...ὄθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλλοντο φασαννὰν
 κρηπὶδ' ἐλευθερίας.

211. 7. Παιὰν

Στρ. Ἀκτὶς ἀελίου, τί πολύσκοπε μήσει,
 ὦ μᾶτερ ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέριστατον,
 ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον; τί δ' ἔθηκας ἀμάχανον
 ἰσχύν τ' ἀνδράσιν καὶ σοφίας ὁδόν,
 ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα; 5
 ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος; |
 ἀλλὰ σε πρὸς Διός, ἵπποσόα θεᾶς,
 ἱκετεύω, ἀπήμονα
 εἰς ὄλβον τινὰ τράποιο Θήβαις,
 ὦ πότνια, πάγκοινων τέρας. | 10
 < ἢ ρ' ἀταοθαλίαισι κοτεσσαμένα βροτῶν

πάμπαν μὲν οὐ θέλεις ἐξελέμεν φάος
 αἰῶνος ἀγνόν, > πολέμοιο δὲ σᾶμα φέρεις τινός,
 ἢ καρποῦ φθίσειν, ἢ νιφετοῦ σθένος
 ὑπέρφρατον, ἢ στάσιν οὐλομένην, 15
 ἢ πόντου κενέωσιν ἄρ' ἄμ πέδον,
 ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότιον θέρος
 ὕδατι ζακότῳ ῥέον ;
 ἢ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις
 ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος ; 20
 ὀλοφύρομαι οὐδέν, ὅ,τι πάντων μετὰ πείσομαι.

212. 8. Ὀλυμπιονίκης 4.

Ἄσωπιχῶ Ὀρχομενίῳ παιδί δαδαίῃ

Στρ. α' Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι
 ταί τε ναίετε καλλίπωλον ἔδραν,
 ὦ λιπαρᾶς αἰοίδιμοι βασιλείαι
 Χάριτες Ἐρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπί-
 [σκοποι, 5
 κλῦτ', ἐπεὶ εὐχομαι· | σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καὶ
 τὰ γλυκῆ' ἄνεται πάντα βροτοῖς,
 εἰ σοφός, εἰ καλός, εἰ τις ἀγλαὸς ἀνὴρ. | 10
 οὐδὲ γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
 κοιρανέοντι χοροῦς οὔτε δαΐτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
 ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι πάρα 15
 Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
 αἰέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν. |

Στρ. β'. ὦ πότνι Ἀγλαΐα φιλησί-
 μολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου 20
 παῖδες, ἐπακοῖτέ νυν, Θαλία τε
 ἐρασίμολπε, Φιδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχῃ
 κοῦφα βιβῶντα· | Λυδῷ γὰρ Ἀσώπιχον τρόπῳ 25
 ἐν μελέταις τ' αἰείδων ἔμολον,
 οὔνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἂ Μινύεια

σεῦ *Φέκατι*. | μελαντειχέα νῦν δόμον
 Φερσεφόνας ἴθι, *Φαγοῖ*, πατρὶ κλυτὰν φέροισ'
 [ἀγγελίαν, 30
 Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ', υἷὸν εἶπης ὅτι *Φοι* νέαν
 κόλποις πάρ' εὐδόξοις Πίσας
 ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν. 35

213. 9. *Πυθιονέκης* 1.

Ἰέρωνι Διτναίῳ ἄρματι

Στρ. α' Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
 σύνδικον Μοισᾶν κτέανον
 τὰς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά,
 πείθονται δ' αἰοῖδοι σάμασιν, 5
 ἀγησιχόρων ὁπότεν προσιμίων
 ἀμβολὰς τεύχης ἐλελιζομένα. |
 καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
 αἰενάου πυρός. εὔδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, 10
 ὠκεϊαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,
 Ἄν. α' ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπὶ *Φοι* νεφέλαν
 ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων 15
 ἀδὺ κλάιστρον, κατέχευας· ὁ δὲ κνώσσων
 ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
 ῥιπαῖσι κατασχόμενος. | καὶ γὰρ βια-
 τὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὸν
 ἐγγέων ἀκμάν, λαίνει καρδίαν 20
 κόματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμ-
 Λαιοῖδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν. | [φί τε
 Ἐπ. α' ὄσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεὺς, ἀτύζονται βοᾶν 25
 Πιερίδων αἴοντα, γᾶν τε καὶ πόντον κάτ' ἀμαιμάκε-
 δς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, 30 [τον,
 Τυφῶς ἑκατοντακάρανος· | τὸν ποτε
 Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
 ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὄχθαι

- Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει 35
 στέρνα λαχγάνετα· κίων δ' οὐρανία συνέχει,
 νιφόεσσ' Αἴτνα, πανέτης
 χιόνος ὀξείας τιθήνα· |
- Στρ. β' τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται 40
 ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
 δ' ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
 αἰθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
 φοίνισσα κυλινδομένα φλόξ ἐς βαθεῖ- 45
 αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ. |
 κεῖνο δ' Ἀφαιστοιο κρουνοὺς ἐρπετὸν
 δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσ-
 θαῦμα δὲ καὶ παρ' ἰδόντων ἀκοῦσαι, 50 [ιδέσθαι,
- Ἄν β' οἶον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδετα κορυφαῖς
 καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσ-
 σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ. | 55
 εἴη, Ζεῦ, τὴν εἴη Φανδάνειν,
 ὅς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαι-
 ας μέτωπον, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
 κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
 γείτονα, Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνείπε νιν 60
 [ἀγγέλ-
 λων Ἰέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου
- Ἐπ. β' ἄρμασι. | ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις 65
 ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον· εἰ-
 [κότα γὰρ
 καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν. | ὁ δὲ λόγος
 ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει 70
 λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
 καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὄνυμασιάν. |
 Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσω
 Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κράναν Κασταλίαν φιλέων 75
 ἐθειλήσαις ταῦτα νόφ

τιθέμεν εὔανδρόν τε χῶραν. |

Στρ. γ' ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, 80
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-

ταὶ περιγλωσσοὶ τ' ἔφυν. | ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι

μὴ χαλκοπάρρον ἄκονθ' ὥσει τ' ἀγῶ-

νος βαλεῖν ἔξω παλάμα δονέων, 85
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.

εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὔτω καὶ κτεάνων
[δόσιν εὐθύ-

νοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι. | 90

Ἄν. γ' ἢ κεν ἀμνάσειεν, οἷαις ἐν πολέμοιο μάχαις
τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν',

ἀνίχ' εὐρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἷαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, 95

πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. | νῦν γε μὰν
τὰν Φιλοκλήταιο δίκαν ἐφέπων

ἔστρατεύθη· σὺν δ' ἀνάγκῃ φίλον

καὶ τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. | φαντὶ δὲ Λα-
[μνόθεν ἔλκει 100

τειρόμενον μεταβάσσοντας ἔλθειν

Ἐπ. γ' ἦρωας ἀντιθέους Πριάμτος υἷὸν τοξόταν·

ὅς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελευτάσεν τε πό-
[νους Δαναοῖς, 105

ἀσθνεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν. |

οὔτω δ' Ἰέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι

τὸν προσέρποντα χρόνον, ὃν ἔραται και-

[ρὸν διδοῦς. | 110

Μοῖσα, καὶ παρ Δεινομένει κελαδῆσαι

πίθεό μοι ποιανὰν τεθρίππων.

χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος. 115

ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ

φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον. |

- Στρ. δ' τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτω σὺν ἐλευθερία
 Ὑλλίδος στάθμας Ἴερον 120
 ἐν νόμοις ἔκτισσε· θέλοντι δὲ Παμφύλου
 καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔχγονοι
 ὄχθαις ὑπο Ταυγέου ναίοντες αἰ-
 εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγμοῦ
 Δωριεῖς. | ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι 125
 Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπόλων Τυνδαρι-
 [δᾶν βαθύδοξοι
 γείτονες, ὃν κλέος ἀνθήσεν αἰχμᾶς. |
 Ἄν. δ' Ζεῦ τέλει, αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ 130
 αἴσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
 σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
 σὺν τοι τίν κεν ἀγητῆρ ἀνήρ,
 υἱὸς τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραί- 135
 ρων τράποι σύμφωνον ἐς ἠσυχίαν. |
 λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἄμερον
 ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλα-
 [λατὸς ἔχῃ], ναυ-
 σίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας, 140
 Ἐπ. δ' οἷα Συρακοσίων ἀρχῶν δαμασθέντες πάθον,
 ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅ σφιν ἐν πόντῳ βᾶ-
 [λεν ἀλικίαν 145
 Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. | ἀρέομαι
 παρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν
 μισθόν, ἐν Σπάρτῃ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος
 [μάχαν, 150
 ταῖσι Μῆδαιοι κάμον ἀγκυλότοξοι,
 πορὰ δὲ τὰν εὐυδρον ἀκτὰν
 Ἴμέρα παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένεος τελέσαις,
 τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾶ,
 πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων. | 155
 Στρ. ε' καιρὸν εἰ φθέγγαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις

ἐν βραχεῖ, μείων ἔπεται

μῶμος ἀνθρώπων. | ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει 160
αἰανῆς ταχείας ἐλπίδας·

ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρῦφιον θυμὸν βαρύν-

νει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἔπ' ἄλλοτρίοις. |

ἀλλ' ὅμως, κρέσσον γὰρ οἰκτιροῦ φθόνος,

μὴ παρίει καλά. νόμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρα-

[τόν· ἀψευ- 165

δεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

*Αν. ε' εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται 170

πὰρ σεθεν· πολλῶν ταμίαις

ἔσσι· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί. |

εὐανθεῖ δ' ἐν ὄργῃ παρμένων,

εἶπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν αἰ-

εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις· 175

ἔξει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνήρ

ἰστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῆς, ὃ φίλε, κέρδεσιν εὐτρά-

πλοῖς· | ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας 180

*Επ. ε' οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει

καὶ λογίοις καὶ αἰδοῖς, οὐ φθίνει Κροίσου φιλό-

[φρων ἀρετά.

τὸν δὲ ταύρω χαλκῶ καυτῆρα νηλέα νόον 185

ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντῆ φάτις,

οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφια κοινανίαν

μαλθακὰν παίδων ὄαροισι δέκονται. | 190

τὸ δὲ παθεῖν εὔ πρῶτον ἀέθλων· |

εὔ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνήρ

ὄν ἂν ἐγκύρῃ καὶ ἔλη,

στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

214. Πριπίης

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;

τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα θυ-

[μέλαν; |

ἔμὸς ἔμὸς ὁ Βρόμιος, ἔμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἔμὲ δεῖ πα-
[ταγεῖν,

ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ ναϊάδων
οἶά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος· | 5
τὰν αἰοιδὰν κατέστασε Πιερίς βασιλείαν· ὁ δ' αὐλὸς
ἄστερον χορευέτω·
καὶ γὰρ ἔσθ' ὑπηρέτας· κώμοις μόνον θυραμάχοις τε
πυγμαχλαῖσι νέων θέλοι παροίνων
ἔμμεναι στρατηλάτας. | 10
παῖε τὸν φρυνεοῦ
ποικίλου πνοὰν ἔχοντα.
φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον
λαλοβαρύοπα παραμελορρυθμοβάταν
θῆτα, τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον. |
ἦν ἰδοῦ· ἄδε σοι δεξιὰ
καὶ ποδὸς διαρριφά, θριαμβοδιθύραμβε κισσόχαιτ' ἄναξ.
ἀλλ' ἄκουε τὰν ἑμὰν δώριον ἁρμονίαν.

215. Εὐριπίδης 1.

Ὀλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
ἔσχε μάθησιν,
μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην
μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὄρμων,
ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως 5
κόσμον ἀγήρων, πῆ τε συνέστη
χῶθεν χῶπως,
τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν
ἔργων μελέτημα προσίξει.

216. 2.

Ἐγρεσθ' ἔγρεσθ' ἀπὸ κοίτας· ἦδη φέγγος κατὰ γᾶν
γλαυκᾶς ἔλαμψεν Ἔω· φεύγει δ' ἄστρον εἰς νύχθ' ἰεράν·

μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδῶν ἀρμονίαν,
 ὀρθρευομένα γόοις Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον. |
 σύριγγας δ' οὐριβάται κινουῖσιν ποίμνας ἐλάται· 5
 ἴενται δ' ἐς βοτάναν ξανθὰν πώλων συζυγία·
 ἦδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι
 παραῖς τ' ἔπ' Ὀκεανοῦ μελιβόας κύκνος ἀχεῖ.

217. Ἀριστοφάνης

Ἄγε, σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
 λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
 οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
 τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν 5
 ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
 γένυος ξουθῆς· |
 καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
 μίλακος ἠχῶ πρὸς Διὸς ἔδρας,
 ἴν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων 10
 τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
 ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
 ἴστησι χοροῦς· |
 διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
 ξύμφωνος ὁμοῦ
 θεία μακάρων ὀλολυγή. 15

218. Εὐριπίδης

Στρ. Ἐρεχθεῖδαι, τὸ παλαιὸν ὄλβιοι
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς
 χώρας ἀπορθήτου τ' ἀποφερβόμενοι
 κλεινοτάταν σοφίαν, αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου 5
 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἀγνάς
 ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι· |
 Ἄντ. τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοὰς

τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφυσσαμέναν
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων αὔρας· | 10
 αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς.

219. Ἀδέσποτον. Παιάν.

Κλῦτε, Μοῖραι, Διὸς αἴ τε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν
 ἐξόμενα περιώσι' ἄφυκτά τε μήδεα
 παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναισιν ὑφαίνετε κερκίσιν,
 Αἴσα καὶ Κλωθὴ Λάχεσις τ', εὐώλενοι
 κοῦραι Νυκτός, 5
 εὐχομένων δ' ἐπακούσατ', οὐράνιοι χθόνιαί τε
 δαίμονες ὧ πανδείμαντοι· |
 πέμπετ' ἄμμιν ῥοδόκολπον
 Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν
 καὶ στεφανηφόρον Εἰρήναν· πόλιν τε τάνδε βαρυφρόνων
 συντυχιᾶν. [λελάθοιτε 10

220. Ἀρίφρων. Παιάν.

Ἐγεία, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λει-
 βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἶης· | [πόμενον
 εἰ γὰρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
 ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς, ἢ
 [πόθων,
 οὐς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἔρκεσιν θηρεύομεν, 5
 ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμ-
 μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ἐγεία, τέθαλε [πνοὰ πέφανται,
 πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ὄαρος.
 σέθεν δὲ χωρὶς οὐ τις εὐδαίμων ἔφυ.

221. Ἀριστοτέλης. Παιάν.

Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
 θήραμα κάλλιστον βίῳ,

σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
 καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότιμος
 καὶ πόνους τλήναι μαλεροῦς ἀκάμαντας· | 5
 τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
 καρπὸν ἰσαθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
 καὶ γονέων μαλακαυγήτιό θ' ὕπνου· |
 σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆς Λήδας τε κοῦροι
 πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις 10
 σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
 σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Ἀίδαο δό-
 [μους ἤλθον. |
 σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς Ἀταρνέος ἔντροφος ἀε-
 [λίου χήρωσεν ἀγῶς·
 τοιγὰρ αἰδιμος ἔργους, ἀθάνατόν τέ μιν ἀυξήσουσι Μοῦσαι,
 Μναμοσύνας θυγάτρεις, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι
 [φιλίας τε γέρας βεβαίου. 15

222. Ἀδέσποτον

Τύχα, μερόπων ἀρχὰ
 καὶ τέρμα· τὸ καὶ σοφίας θακεῖς ἔδρας
 καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
 καὶ τὸ καλὸν πλεον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν, ἅ τε χάρις
 λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσεάν·
 καὶ τὸ τεῶ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει·
 τὸ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
 καὶ λαμπρὸν φᾶος ἄγαγες ἐν σκότῳ, προφερεσιτάτα θεῶν.

Σκόλια :

223. 1.

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηναῖ,
 ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
 καὶ θανάτων ἀώρων, σύ τε καὶ πατήρ.

224. 2.

Εἴθ' ἔξῃν, ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος,
 τὸ στήθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
 ἐσιδόντα, κλήσαντα πάλιν
 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλω φρενί.

225. 3.

Ἐγυαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
 δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

226. 4.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει·
 σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σύν σῶφρονι σωφρόνει

227. 5. Καλλίστρατος

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην. |

φίλταθ' Ἀρμόδι', οὔτι που τέθνηκας,
 νήσοις δ' ἔν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
 ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
 Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσαίς
 ἄνδρα τύραννον Ἴππαρχον ἐκαινέτην.

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσειται κατ' αἴαν,
 φίλταθ' Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,

ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

228. 6. Ἑβρίξ

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός·
τούτῳ γὰρ ἄρῳ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ παιτέω τὸν ἀδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
τούτῳ δεσπότης μνοῖτας κέκλημαι. 5
τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμὸν
αἰεὶ σέβοντι προσκυνέοντί τε δεσπότην
καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες. 10

229. 7.

Ὁ καρκίνος ᾧδ' ἔφα
χαλᾶ τὸν ὄφιν λαβών·

Ἐὐθὺν χρῆ τὸν ἐταῖρον ἔμμεν, καὶ μὴ σχολιὰ φρονεῖν·

230. 8.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ᾧ 'ταῖρ', ὑποδύεται·
φράζου μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος.

231. Ἡ Χαλιδών.

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
καλὰς ὥρας ἄγουσα
καὶ καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα. | 5
παλάθην σὺ προκυκλεῖν
ἐκ πίονος οἴκου
οἴνου τε δέπαστρον
τυρῶν τε κάνυστρον.

καὶ πύρνα χελιδῶν 10
καὶ λεχιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. | πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα ;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομες·
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοῦπέρθυρον
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν· 15
μικρὰ μὲν ἐστι, ῥαδίως νιν οἴσομες. |
ἄν δὴ φέρης τι,
μέγα δὴ τι φέροις. |
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία. 20

Ἀνακρεόντεια.

232. 1.

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγεω, καταβρέχειν ὑλήνην·
τοῦ Σαρδίων ἀνακτος· ἔμοι μέλει ῥόδοισιν
οὐδ' εἰλέ πό με ζῆλος κατασιέφειν κάρηνα·
οὐδὲ φθονῶ τυράννοισ. | τὸ σήμερον μέλει μοι,
ἔμοι μέλει μύροισιν 5 τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν ; 10

233. 2.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει, τὸν δ' ἥλιον σελήνη. | 5
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν, τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
πίνει θάλασσο' ἀναύρους, καὶ τῶ θέλοντι πίνειν ;

234. 3.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας, καγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν· Ἡρακλέους, λύρη δὲ
ἄ βάρβιτος δὲ χορδαῖς ἔρωτας ἀντεφώνει. |
ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ. | χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν, 10
ἡμεῖσα νεῦρα πρόην 5 ἦρωες· ἢ λύρη γὰρ
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν μόνους ἔρωτας ἄδει.

235. 4.

Ἔρωσ ποτ' ἐν ῥόδοισιν
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρόωθη·
τὸν δάκτυλον παταχθεὶς
τᾶς χειρὸς ὠλόλυξεν·
δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
, Ὀλωλα, μάτρω, εἶπεν,

ὄλωλα κάποθνήτκω·
ὄφισ μ' ἔτυψε μικρὸς
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί. |
5 ἂ δ' εἶπεν, Ἐὶ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
, Ἔρωσ, ὅσους σὺ βάλλεις;

10

236. 5.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
παρὰ Λημνίαις καμίνους
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
ἐπόει λαβῶν σίδηρον.
ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
ὁ δ' Ἔρωσ χολὴν ἔμισγεν. |
ὁ δ' Ἀρης ποτ' ἔξ αὐτῆς
στιβαρὸν δόρου κραδαίνων

βέλος ἠντέλιξ' Ἔρωτος 10
ὁ δ' Ἔρωσ, Ἐὶ τὸ ἐστίν, εἶπεν,
βαρὺ πειράσας νοήσεις. |
ἔλαβεν βέλεμον Ἀρης·
5 ὑπεμεΐδισε Κύπρις.
ὁ δ' Ἀρης ἀναστενάξας 15
, Βαρὺ, φησίν, ἄρον αὐτό.
ὁ δ' Ἔρωσ, Ἐχ' αὐτό φησίν.

237. 6.

Μακαρίζομέν σε, τέτιξ,
ὅτε δενδρέων ἔπ' ἄκρων
ὀλίγην δρόσον πεπωκώς
βασιλεὺς ὕπνος ἀείδεις. |
σὰ γὰρ ἐστι κεῖνα πάντα,
ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
ὅποσα τρέφουσιν ὕλαι.
σὺ δ' ὁμίλια γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλέπτων·

σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν, 10
θήρεος γλυκὺς προφήτης. |
φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτός,
5 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην. |
τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει, 15
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε·
ἀπαθής δ', ἀναιμόσαρκε,
σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

239. Ἴσουλλος Ἐπιδαύριος. Παιάν.

Ἰεπαιᾶνα θεὸν ἀείσατε, λαοί,
 ζαθέας ἐνναέται τᾶσδ' Ἐπιδαύρου. |
 ὦδε γὰρ φάτις ἐνέπουσ' ἤλυθ' ἐς ἀκοὰς
 προγόνων ἀμετέρων, ὦ Φοῖβ' Ἀπόλλων. |
 Ἐρατῶ Μοῦσαν πατὴρ Ζεὺς λέγεται Μά- 5
 λφ δόμεν παράκοιτιν ὁσίοισι γάμοις. |
 Φλεγύας δ', ὅς πατριδ' Ἐπίδουρον ἔβαιεν,
 θυγατέρα Μάλου γαμεῖ, τὴν Ἐρατῶ γεί-
 νατο μάτηρ, Κλεοφήμα δ' ὀνομάσθη. |
 ἐκ δὲ Φλεγύα γένετο, Αἴγλα δ' ὀνομάσθη 10
 τόδ' ἐπώνυμον· τὸ κάλλος δὲ Κορωνίς ἐπεκλήθη. |
 κατιδὼν δ' ὁ χρυσότοξος Φοῖβος ἐν Μά-
 λου δόμοις παρθενίαν ὦραν ἔλυσε,
 λεγέων δ' ἱμεροέντων ἐπέβας, Λα- 15
 τῶε κόρε χρυσοκόμα. |
 σέβομαί σε· ἐν δὲ θυώδει τεμένει τέκε-
 το Ἴνιν Αἴγλα, γονίμαν δ' ἔλυσεν ὠδί-
 να Διὸς παῖς μετὰ Μοιρᾶν Λάχεσις τε μαῖα ἀγαυά. |
 ἐπικλήσιν δὲ νιν Αἴγλας ματρὸς Ἀσκλα- 20
 πιδὸν ὠνόμαξε Ἀπόλλων, τὸν νόσων παύ-
 στορα, δωτηρ' ὑγείας, μέγα δῶρημα βροτοῖς. |
 Ἰεπαιάν, Ἰεπαιάν, χαῖρε Ἀσκλα-
 πιδέ, τὴν σὴν Ἐπίδουρον ματρόπολιν αὖ-
 ξον, ἑναργῆ δ' ὑγείαν ἐπιπέμποις
 φρεσὶ καὶ σώμασιν ἀμοῖς, Ἰεπαιάν, Ἰεπαιάν. 25

240. Πιετὴν εἰς Ἀπόλλωνα

Παιάν δὲ καὶ προσόδιον εἰς τὸν θεόν, ὃ ἐπόησεν
 καὶ ἐδίδαξεν Λιμνῆσιος Θεῖνου Ἀθηναῖος.

Ἴτ' ἐπὶ τηλέσκοπον τάνδε Παρνασίαν φιλόχορον
 δικόρυφον κλειτύν, ὕμνων κατάρχετε δ' ἔμῶν,
 Πιερίδες, αἶ νιφοβόλους πέτρας ναίεθ' Ἐλικωνίδας. |

μέλπετε δὲ Πύθειον χρυσεοχαίταν, ἕκατον εὐλύφραν
 Φοῖβον, ὃν ἔτικτε Λατὸ μάκαιρα παρὰ λίμνα κλυτῆ,
 χερσὶ γλαυκᾶς ἐλαίας θιγοῦσ' ὄζον ἐν ἀγωνίαις ἐριθάλῃ.
 πᾶς δὲ γάθησε πόλος οὐράνιος ἀνέφελος ἀγλαός,
 νηνέμους δ' ἔσχεν αἰθῆρ ἀελλῶν ταχυτετεῖς δρόμους·
 λῆξε δὲ βαρῦβρομον Νηρέως ζαμενὲς οἶδμ' ἠδὲ μέγας
 Ὀκεανός, ὃς περίξ γὰν ὑγραῖς ἀγκάλαις ἀμπέχει. |
 τότε λιπὼν Κυνθίαν νᾶσον ἐπέβα θεὸς
 πρωτόκαρπον κλυτὰν Ἀτθίδ' ἐπὶ γαλόφω
 πρῶνι Τριτωνίδος· μελίπνοον δὲ Λίβυς αὐδὰν χέων
 λωτὸς ἀνέμελπεν ἀδειᾶν ὅσα μειγνύμενος
 αἰόλοις κιθάριος μέλεσιν· ἅμα δ' ἴαχεν
 πετροκατοίκητος Ἀχῶ, Παιᾶν ἰὲ Παιᾶν'. |
 ὃ δὲ γέγαθ', ὅτι νόφ δεξάμενος ἀμβρόταν
 Διὸς ἐπέγνω φρέν' ἀνθ' ὧν ἐκείνας ἀπ' ἀρχᾶς Παιήονα
 [κικλησκομέν ἅπας
 λαὸς αὐτοχθόνων ἠδὲ Βάκχου μέγας θυροσπλῆξ
 ἔσμός ἱερὸς τεχνιτῶν ἔνοικος πόλει Κεκροπία. |
 ἀλλὰ χρησμοφδὸν ὃς ἔχεις τρίποδα,
 βαῖν' ἐπὶ θεοστιβέα τάνδε Παρνασίαν δειράδα φιλένθεον. |
 ἀμφὶ πλόκαμον σὺ δ' οἰνῶπα δάφνας κλάδων
 πλεξάμενος ἀπλέτους θεμελίους τ'
 ἀμβρότῃ χειρὶ σύρων, ἄναξ,
 Γᾶς πελώρω συναντῆς κόρα. |
 ἀλλὰ Λατοῦς ἐρατογλέφαρον ἔρνος, ἀγρίαν
 παῖδα Γᾶς τ' ἐπεφνες ἰοῖς ὁμοῦ τ' ἀναβοᾶς...

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Περὶ Ἄργου τοῦ Πανόπτου διατριβὴ ἐναίσιμος.

Ἄρκαδικὴ Ἠχὼ λόγοι κοινωνικῆς δράσεως τοῦ συγγραφέως.

Διδακτικὰ συλλογὴ ἐπιστημονικῶν καὶ παιδαγωγικῶν ἐργασιῶν. Περιεχόμενα: Ἐπίδρασις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἐπὶ τὸν Ἕλληνα — Ἡ ἐποπτεία ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ ἡ ἐπίδειξις τῶν εἰκόνων — Ἐποπτικὰ μέσα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος — Ἡ μεθοδικὴ τῆς διδασκαλίας τῶν Λατινικῶν ἐν τῇ Α' (Γ') τάξει τοῦ Γυμνασίου — Διασάφησις πραγματικῶν τινῶν ἐκ τοῦ Ἡροδότου VI 94-117 — Βιογραφία Ἡροδότου μετὰ χαρακτηρισμοῦ — Ἀνασκόπησις τῶν Περσικῶν — Πολίτευμα τῆς Σπάρτης — Τὸ Σολώνειον πολίτευμα — Ἡ ἐπὶ τὴν Σικελίαν στρατεία τῶν Ἀθηναίων — Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐρμηνείαν ἀρχαίας τραγωδίας — Βιογραφία τοῦ Σοφοκλέους καὶ χαρακτηρισμὸς — Ἠθικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἀνάλυσις τοῦ διαγγέλματος τοῦ Κρέοντος Σοφ. Ἄντ. 162-210 — Αἰσθητικὴ ἐρμηνεία Ὀμ. Ψ 110-28 — Αἰσθητικὴ ἐρμηνεία τῆς Παρόδου τῆς Σοφ. Ἀντιγόνης — Παράλειψις τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ῥήματος — Προσφώνησις πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐπὶ τῇ 75ῃ ἀμφιετηρίδι αὐτοῦ. Δρχ. 100.

Ἀριστοτέλους Πολιτεία Ἀθηναίων.

Ὀμήρου Ἰλιάς Α·Ζ·Ι.

Ὀμήρου Ἰλιάς Α·Β·Γ·Δ·Ζ.

Ὅμηρου Ἰλιάς I. A.

» » O-Π-P-Σ-T-X-Ψ-Ω.

» Ὀδύσσεια A-Θ-I-K.

» » A-E-Z.

» » N-Π-P-Σ.

Ἀνθολογία ἀρχαίων Ἑλλήνων λυρικῶν.

Σοφοκλέους Ἀντιγόνη.

» Οἰδίπους τύραννος.

» Ἥλέκτρα.

Πλάτωνος Ἀπολογία, Κρίτων.

» Πρωταγόρας.

» Φαίδων.

Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι.

» » ἐν Ταύροις.

Σχολικὴ εὐκοσμία συλλογὴ παιδονομικῶν ὀδηγιῶν.

Διορθωτικὰ εἰς ἀρχαίους Ἑλληνας ποιητάς.

Τὰ μυστήρια τῆς Ἐλευσίνας ἡ μόνη πλήρης καὶ ἀκριβὴς ἐν Ἑλλάδι περιγραφὴ τῶν μυστηρίων, ἐκ τῆς ὁποίας πολλὰ θὰ ἀντλῶσιν οἱ διδάσκοντες καὶ οἱ διδασκόμενοι διὰ τὰς σχολικὰς τῶν ἐργασίας. Δρχ. 50.

Τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν τὸ μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίον, περιγράφον λεπτομερῶς τὴν λειτουργίαν τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν, ἀπαραίτητον ἀνάγνωσμα καὶ μελέτημα καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας καὶ εἰς τοὺς μαθητάς. Δρχ. 75.

Θουκυδίδου ὁ Περικλέους Ἐπιτάφιος.

Αἱ ἐκθέσεις τῶν Μαθητῶν μου περίπου 1400. Τεύχη Α'-ΜΓ'. Δρχ. 420.

Αἰσθητικὴ ἐρμηνεία τοῦ Β' Στασίμου τῆς Σοφ. Ἀντιγόνης ἐν τῷ περιοδικῷ Ἀγωγῇ.

Ὁ λιμὸς τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἐν τῷ περιοδικῷ Παντογνώστη.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶ ν α ι

μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ποικτήσωσι τὸ πολύτιμον καὶ ζηλευτέον ὄπλον τῆς γράφουσι φράσεως ἐκθέσεις ἀπορρηθῶνται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίου.

Α.	Τεῦχος	Εὐθύμογραφήματα ("Ἐκδ. Β' ἐπιρρημένη)	Δραχ.	10
Β.		Περὶ τὴν πατρίδα		10
Γ.		Λεξικὼνα Σχολικῶν ἑορτῶν ("Ἐκδ. Β')		10
Δ-Ε.		Διατριβαὶ ("Ἐκδ. Β' μετερρυσθμισμένη)		20
ΣΤ.		Διηγήματα ("Ἐκδ. Β')		10
Ζ.		Εὐθύμογραφήματα		10
Η.		Ἀποφθέγματα ("Ἐκδ. Β')		10
Θ.		Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι		10
Ι.		τὸ Βιβλίον		10
ΙΑ.		Περιγραφαὶ		10
ΙΒ.		Πόνοι, ὄνειρα, στοχασμοὶ		10
ΙΓ.		Χριστοῦγεννα ("Ἐκδόσις Β')		10
ΙΔ.		Ἄγιος Βασίλειος		10
ΙΕ-ΙΗ'		Μαθητικοὶ (82 ἐν ὄλῳ, σελ. 320)		40
ΙΘ'-Κ.		Πάσχα		20
ΚΑ'-ΚΒ.		Ἐπιστολαὶ		20
ΚΓ'-ΚΔ.		ὑπάρχει εὐτυχία		20
ΚΕ'-ΚΖ.		Ἐκδρομαὶ { Μυκῆναι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τί- ρον, Ἐπίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπή- λαιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα)		25
ΚΗ'-ΚΘ'		Χρησά λόγια { Ἡ Πειθαρχία—Τὸ χρῆμα—Ὁν Ἄθηνῃ καὶ χειρὰ κίνας—Ἐπι- στήμη καὶ Ἠθικὴ κ. λ. π.)		20
Λ'-ΛΒ'		Χαρακτηρισμοὶ (σελ. 240, Ἐκθέσεις 120).		30
ΛΓ'-ΛΔ'		Εἰρήνη—Πόλεμος.		20
ΛΕ'-ΛΣΤ'		Ἐθνικοὶ ἑυεργεταὶ (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)		20
ΛΖ'-ΛΘ'		Μαθητικοὶ Παλμοὶ (Ἐκθέσεις 140)		36
Μ'-ΜΑ'		Μεγαλεία τῆς φύσεως.		25
ΜΒ'-ΜΙ'		Πραγματεῖαι		20

Ἐκθέσεις ἢ σειρά δραχ. 400.

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἕκαστον Τεῦχ. δραχ. 15

(ἀπληλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

Ἀκυροῦται πᾶν προηγουμένον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτοῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, ὁπισθεν τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῆς ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ. Τὸ τέλος ἀντικαταβολῆς, δραχ. 5, βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Συνιδάτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντα τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεύθυνσις : Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἀθήνας, Ὅδος Σφακίων 3.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς